

OGRANAK SELJAČKE SLOGE BUŠEVEC

40. GODIŠNJAK

2006

Dragi Ogrankaši,

Pred vama je novi broj Godišnjaka, a s obzirom na to da nam je protekla godina protekla u slavljeničkom tonu i ovaj novi dizajn je svojevrstan poklon. Naime, ovo je samo dokaz kako bez obzira na to što čuvamo tradiciju, polagano unosimo i dozu modernog. Da, pokušavamo ići ukorak s vremenom, i mislim da nam to poprilično dobro ide. Naravno, ništa ne bi bilo moguće bez vaše suradnje i truda našeg novopečenog grafičara Milenka Tošića, koji je najvećim djelom zaslužan za novi „look“ Godišnjaka. I protekla je godina bila godina uspjeha, slavlja i gostovanja. Obilježili smo 85. godišnjicu rada glazbeno-scenskim spektaklom u Pučkom učilištu i Domu kulture u Buševcu. Kroz pjesmu, ples i dramu naši su Ogrankaši predstavili razvitak folklornog društva, života u Buševcu, ali jednako tako podsjetili kako za starine i sve ono što nam ostave naši preci moramo skrbiti. Zato je danas, nakon 85 godina, iz „male čete hrabrih“ izraslo društvo od gotovo dvije stotine članova. Iz godine u godinu ovaj broj raste, entuzijasta je sve više, pa iako mnogi i nisu rodom iz Buševca, svojim trudom i zalaganjem kroz ogrankove nastupe odmah postaju dio ove vesele i složne društvene zajednice.

Prošlogodišnje Ivanje donijelo je i neke novine. Uz pomoć akademskog kipara Radivoja Jovičića uređena je vanjska pozornica koja danas nalikuje starom čardaku. Kako priča Jovičić, nakon što je bio s kolikom ljubavi i elanom rade naši članovi, odlučio je društvu pokloniti ono što najbolje zna. No osim čardaka poseban štih Ivanju dao je i Ivanjski kriješ. Iako po prvi puta, mi smo odmah počeli s dva kriješa, velikim i malim. OSS je tako poboljšao vizualni identitet ove, jedne od najspektakularnijih buševskih manifestacija i tako privukao još veću pozornost i brojniju publiku.

No u protekloj godini pozdravili smo se i s jednim od najvećih entuzijasta: ogrankašem, sportašem, vatrogascem, čovjekom koji je cijeli svoj životni vijek i još mnogo više posvetio Buševcu - Josipom Robićem Habom. Haba je u naše selo utkao ono najvrijednije - svoje srce, i po tome ćemo ga pamtit i mi ali i generacije koje dolaze. Za nas koji smo ga poznavali on će uvijek ostati „Naš Haba“, onaj koji nas je tjerao da budemo još bolji, još uspješniji, koji nas je hvalio ali i kudio i tako pokazao koliko mu značimo i koliko voli svoj Buševac. Dragi Haba ovaj godišnjak, stoga, posvećujemo tebi, kao uspomenu i sjećanje na sve ono što si nas naučio, a mi ćemo se, baš kao i ti, truditi to znanje prenijeti dalje. Veliko ti Hvala!

Vaša urednica
Ana Katulić

Ogranak Seljačke slike Buševac, 10417 Buševac, Trg Seljačke slike 7

tel/fax +385 01 6255 001

Predsjednik Nenad Rožić, mob +385 098 829 907
e-mail: nenad.rozic@pliva.hr, oss.busevec@zg.t-com.hr,
web: www.oss-busevec.hr

Izdavač Ogranak "Seljačke slike" Buševac, za izdavača Nenad Rožić, urednik Ana Katulić, grafička obrada Milenko Tošić, tisk Tipomat Staro Čiće, naklada 250 primjeraka, fotografije Foto sekcija OSS Buševac, Buševac, veljača 2007

**IZVJEŠĆE UPRAVNOG ODBORA
O RADU OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC
U PERIODU OD 01.01. DO 31.12.2006.**

2006.g. je za OSS Buševac bila vrlo uspješna, kako zbog velikog broja nastupa, tako i zbog proslave 85-te obljetnice društva, te nagrada koje smo dobili. Upravo zato ćemo ovo izviješće započeti našom radošću što je Ogranak dobio najprije plaketu Zagrebačke županije za doprinos ugledu i promociju Županije u zemlji i svijetu, na dan Županije 17.07., kojoj je uz sve uglednike bio nazočan i predsjednik države, gospodin Stjepan Mesić. Druga nagrada koja nas je jednako razveselila, ako ne i više, je dodijeljena «Zlatna podgutnica», nagrada Grada Velike Gorice za doprinos ugledu i promociju grada u zemlji i svijetu, koja nam je dodijeljena na proslavi dana Grada 13.12. pred punom dvoranom uglednika i u nazočnosti predsjednika države gospodina Stipe Mesića u POU Velika Gorica. Ovako vrijedne nagrade se ne dobivaju svaki dan i zato smo osobito ponosni da smo ih upravo mi dobili u godini kada je OSS Buševac obilježio i 85. godina svoga djelovanja i rada. Želimo ovom prilikom još jednom zahvaliti svim dosadašnjim predsjednicima društva, svim rukovodstvima koja su vodila društvo kroz ova burna vremena, svim počasnim članovima i naravno svakom pojedincu koji je barem imalo svog slobodnog vremena utkao u tkanje koje se zove Ogranak «Seljačke sloge» Buševac.

Kako je već napomenuto, 2006.g. smo obilježili 85.-tu godinu osnutka i rada društva i to sa dva impresivna multimedijiska događaja, najprije u POU Velika Gorica 19.02., a potom i u Domu kulture 04.03. Dvorana POU Velika Gorica je bila premala da primi sve goste i uzvanike i one koji su željeli prisustvovati ovom veličanstvenom događaju.

Rijetki su oni koji nisu pustili suzu odgledavši kompletan program u kojem je sudjelovalo oko 220 članova OSS Buševac koji su nas svojom pjesmom, plesom, svirkom, glumom, recitalom i impresivnim filmom vodili kroz povijest društva i cijelog sela. Jedna mala djevojčica iz budućnosti, otkrivši prastaru škrinju pobudila je u nama toliko emocija da se zaista moramo zapitati nad njezinom rečenicom „**Njegui i skrbi za starine, jer ljudi koji ne skrbe o njima zaboravili su odakle dolaze i kamo idu. Ja znam odakle dolazim i kamo idem, a Vi ?**“

Želimo se ovdje zahvaliti cijeloj ekipi Ogrankaša koji su vrlo naporne svakodnevne tromjesečne pripreme odradili jako profesionalno, hvala i tehnicici, logistici, a napose ekipi koja je osmisnila i uvježbala cijeli program: Nenad Črnko, Mojmir Golemac, Marinko Katulić i Natalija Bobesić. Moramo napomenuti da je sve i jedan detalj koji smo napravili plod rada naših članova i da nismo angažirali nikoga tko nije član društva. Kada se sakupi ovakva ekipa kakvu ima OSS Buševac, onda se mogu napraviti čuda. Zahvaljujemo i gradskim, županijskim, a napose državnim uglednicima koji su svojom nazočnošću uveličali ovu našu svečanost: gosp. Rudolf Vujević – povjerenik Vlade za Veliku Goricu, gosp. Ivan Šuker – ministar financija RH i gosp. Božo Biškupić – ministar kulture RH.

Obilježavajući 85.-tu obljetnicu izdali smo i promovirali naš nosač zvuka pod nazivom «Oj Buševac», koji je sniman i obrađivan tijekom 2005.g., a svjetlo dana je ugledao na 85.-tu obljetnicu. Nosač zvuka je još jedna vrijedna i vrlo bitna stavka u radu društva jer smo na taj način zabilježili i sačuvali domaće buševske i turopoljske pjesme za sve generacije. CD je štampan u 2000 komada (metodom otiska), uz bogatu knjižicu koja prati CD, a koju je dizajnirao Emil Bobesić. Zahvaljujemo se g. Božidaru Škofaču iz Letovanića koji nam je odobrio da njegove slike stavimo na naslovnicu i zadnju stranu, te našim voditeljima Momi, Stevi i Draženu, koji su uvježbali ansambl od 70-tak ljudi koji je snimao CD. Zahvala i gosp. Zlatku Žugčiću koji je sve to snimio i obradio na zajedničko zadovoljstvo. Nadamo se da je ovih 23 domaće turopoljske pjesama samo prvi korak prema našim željama zapisivanja

ostalog bogatog materijala koji postoji u našem kraju, a i šire. Zahvala i svim sponzorima koji su svojim donacijama pomogli da CD ugleda svjetlo dana.

Tijekom godine OSS Buševčec već tradicionalno organizira niz događanja bitnih i interesantnih za samo mjesto ali i širu društvenu zajednicu. Krajem travnja (30.04.) održane su 4. «Dječje igre» - Međužupanijski susreti dječjih folklornih skupina na kojima su uz naše mlađe dobne skupine nastupili i KUD-ovi: «Preporod» - Dugo Selo, «Zvon» - Župne zajednice Mala Subotica, «Dućec» - Mraclin, «Moslavec» - Voloder, «Kristal – Sladorana» - Županja i «Rudar» iz Glogovca. Ovi dječji susreti imaju za svrhu druženje djece, pokazivanje onoga što su učili tijekom cijele godine i van svojih sredina, a ne samo kod kuće, upoznavanje različitih običaja iz cijele Hrvatske, te na kraju sklapanje novih prijateljstava među djecom. Djeca su svoje umijeće prikazala na pozornici, ali važnije od svega je da su se zajedno družila uz ogrankove tamburaše (grupa «Oktava»). Drugi veliki događaj koji polako, ali sigurno prerasta u pravu kulturno – turističku manifestaciju je program pod nazivom «Ivanje u Buševcu». Zajedno sa svim drugim udrugama u Buševcu (MO Buševčec, Društvo žena, SD Polet, DVD, Udruga umirovljenika i LD Kuna), organizirali smo «Ivanje u Buševcu» kojim smo u dva dana ponudili različite manifestacije. Dan uoči centralne proslave zaštitnika našeg mjesta Sv. Ivana Krstitelja, točnije 24.06. održan je na igralištu SD Polet malonogometni turnir svih udruga u Buševcu. Predvečer je u PŠ Buševčec održano predavanje na temu «Predajnog graditeljstva u Turopolju» koje je svim zainteresiranim prezentirao akademski kipar gosp. Radivoje Jovičić, a nakon predavanja Pučko kazalište je premijerno izvelo predstavu «Priča o Jobu» u režiji Romane Rožić, a dramski podmladak predstavu «Sladoled» gdje režiju potpisuje Natalija Bobesić. Na centralnoj proslavi Ivana na poklon smo dobili i novouređeno pročelje ljetne pozornice koje sada izgleda kao pravi starinski čardak, a sa svojim ljudima ga je napravio gosp. Radivoje Jovičić i poklonio Ogranku ali i cijelom mjestu na korištenje, od srca mu hvala na tome. U kulturnom dijelu programa uz naše folkloriste su nastupili i FA «Šiljakovina» iz Šiljakovine, «Graničar» iz Križa i «Vrhovje» iz Dragonošca, a pjevanu misu su uveličali pjevači crkve NBDM iz Velike Gorice.

Publiku je ovaj puta prije programa zabavljala grupa «Oktava», a nakon programa grupa «Viking». Ponovno je organiziran i turistički vlak iz Zagreba, doduše s manjim brojem ljudi, ali tradicija se stvara godinama, gostima je ponuđeno i jahanje na konjima KK «Buševčec 2003», organizirane su prodajne izložbe suvenira, rukotvorina i eko proizvoda, te je pripremljena bogata ponuda domaćih specijaliteta. U PŠ Buševčec je paralelno prikazana izložba fotografija o «Predajnom graditeljstvu u Turopolju», koju je također pripremio gosp. Radivoje Jovičić, a Društvo žena Buševčec je nagradilo sve one koji vrijedno brinu o svojim kućama i okućnicama i na taj način pridonose ljestviti življenu i uređenosti našega mesta. Ovim putem apeliramo na sve druge udruge u Buševcu da daju što veći doprinos ovoj manifestaciji tako da ona kroz neko vrijeme bude pravi kulturno – turistički proizvod našeg mesta, grada, a i županije.

Kraj rujna i početak listopada rezervirani su za međunarodna događanja u Buševcu, tako je ove godine na red došao 3. međunarodni tamburaški festival koji je pod pokroviteljstvom Ministarstva kulture RH, Zagrebačke županije i Grada Velike Gorice održan 30.09. Ova manifestacija ima tendencije postati glavno mjesto u Hrvatskoj gdje će ne toliko razvikan sustavi tj. amateri prikazati umijeće sviranja tambure i čuvanja običaja vezanih uz tamburu. Budući da festival nije natjecateljskog karaktera, svi učenici se kod nas osjećaju vrlo ugodno, a na pozornici publici daju ono najbolje od sebe, pozitivnu energiju i vibraciju koju ima zvuk tambure. Na festivalu su nastupile grupe iz Vojvodine, dvije grupe iz Slovenije, Mađarske, Slovačke, Crne Gore, Austrije i četiri grupe iz Hrvatske. Ukupno 11 tamb. sastava i orkestara (uz pokoje pjevanje) je oduševilo pun Dom kulture različitim interpretacijama sviranja tambure. U sklopu festivala za sve zainteresirane održano je predavanje na temu «Tambura – hrvatsko tradicijsko glazbalo» kojeg je prezentirala gđica Irena Miholić iz instituta za etnologiju i folkloristiku, svim grupama je organiziran posjet i razgledavanje radione za izradu glazbala «Forte» gosp. Marinka Katulića koji je bio vrlo interesantan većini izvođača koji su

po prvi puta vidjeli kako tambura nastaje. Svake godine u sklopu festivala prezentiramo i turističku, te gospodarsku ponudu naše županije i grada, tako je bilo i ove godine kada smo ih odveli u Samobor i okolicu (Grgosova špilja, Obiteljsko gospodarstvo Pavlin, muzej grada Samobora, Restauracija Livadići i sajam kremšnita), te u muzej Turopolja u Velikoj Gorici, uz prijem u Poglavarstvu grada gdje nam je domaćin bio gosp. Goran Beus Richemberg, naš dogradonačelnik. Nakon festivala pripremljena je zajednička večera i druženje svih izvođača gdje su svi učesnici mogli u ležernom tonu prikazati po pola sata neobavezognog programa. Snimljen je i promo CD s pjesmama s festivala, a grupi koja nas se najviše dojmila FS «Javorje» Šmartno pri Litiji dodijeljena je i nagrada – tambura bisernica.

11. mjesec je kod nas rezerviran za dramske amatera, tako smo i ove godine (18.11.) organizirali 3. Susrete pučkih kazališta kajkavskog govornog područja, popularni «KAJ-BUŠ» (kajkavci u Buševcu) na kojem su sa svojim izvrsnim predstavama nastupili dramski amateri iz: Samobora (Amatersko kazalište POU Samobora), KUD «Seljačka sloga» iz Donje Dubrave, KUD «Naša lipa» iz Tuhelja, KUD «Molve» iz Molvi i KUD «Posavina» iz Stare Gradiške. Primarni ciljevi ove manifestacije su očuvanje kajkavštine, njezina promocija i poticanje na rad drugih kazališnih družina. Smatramo da je 4 sata izvrsnih predstava na kajkavštini odlična promocija domaće riječi i prikaz cjelogodišnjeg rada dramskih amatera. Naravno, nakon predstava upriličeno je zajedničko druženje svih učesnika i domaćina uz svirku grupe Oktava (tamburaši OSS Buševac).

Kako kod nas u Buševcu nikada nema mira, a trudimo se da u kulturi napravimo za svakoga po nešto, na red su ponovno došla djeca. Zajedno s Društvom žena Buševac već tradicionalno organiziramo «Doček Sv. Nikole», akciju humanitarno-edukativnog karaktera, gdje djeca umjesto ulaznica daruju nešto od sebe (igračke, odjeću i dr.), a za uzvrat dobiju na poklon predstavu i poklone od Sv. Nikole. Ove godine u prepunom Domu kulture Buševac djeca su vidjela predstavu «Crvenkapica» koju su izveli glumci «Kazališta 21» iz Siska, a nakon predstave djeci je poklonjeno više od 150 poklon-paketa. Sva odjeća, obuća, igračke i slatkiši (puna dva kombija) su poklonjena dječjim domovima za nezbrinutu djecu u Laduču i Bistri. Ova hvale vrijedna akcija ima za cilj naučiti djecu da se ne mora samo dobivati poklone, nego da je velika radost i u darivanju drugih.

Kako se u našem narodu kaže «šećer dolazi na kraju», tako je i kod nas krajem godine, točnije uoči Božića, OSS Buševac već tradicionalno priprema i izvodi Božićni koncert, koji svake godine iznova razgali dušu svim posjetiteljima. Božićne i adventske pjesme su uz našu vokalnu i tamburašku «A» grupu izvodile i pjevačice crkve Sv. Ivana Krstitelja (naše drage bake) i VIS Jane.

Zajedničkim domjenkom svih izvođača i gostiju i aktivnih i počasnih članova OSS Buševac pripremljenim nakon koncerta u PŠ Buševac, zaokružili smo još jednu vrlo uspješnu godinu za naše društvo.

UPRAVNI ODBOR

Osim organizacije gore navedenih manifestacija odbor je u protekloj godini održao 32 sjednice Upravnog odbora na kojima su dogovarane sve akcije vezane uz društvo. Na svim sjednicama je uvijek bio prisutan barem jedan član Nadzornog odbora, koji kontroliraju rad U O. Zbog privatnih obaveza na radu u UO su se zahvalile dvije članice – Lidija Majcenić i Sanja Pribanić, a umjesto njih su u UO kooptirana dva nova člana – Ljiljana Detelić i Željko Borković. Uz već spomenute veće manifestacije, Odbor je organizirao i niz manje zahtjevnih programa i gostovanja grupa. Tijekom godine održeno je nekoliko radnih akcija na čišćenju domova, uređenju i pripremi manifestacija. Za potrebe društva otkupili smo 7 kompleta ženskih narodnih nošnji iz Sonte, otkupljena su dva tkalačka stana za Etno – grupu, kupljena je mikseta s dodatnim pojačalom za ozvučenje priredbi i manifestacija. Uz pomoć Grada Velike Gorice otkupili smo i jedini preostali drveni čardak u Buševcu (od obitelji Božurić) koji će nam biti osnova za buduću etno-zadrugu koju planiramo izgraditi u idućih par godina. Zahvaljujemo se gradu na prepoznavanju kvalitetnih programa i financijskoj pomoći. Započeli

smo uređivati prostorije OSS Buševec, probijen je zid između dviju prostorija, preseljena je garderoba, kupljen je sav potreban materijal ; suha masa za izravnavanje, ploče iveral, ploče od prešane piljevine i parket. Oličena je cijela velika prostorija i prepravljene strujne i telefonske veze, sve dobrovoljnim radom članova društva. Napravljena je i kupljena «bajsica» za tamburašku grupu, kupljeno je ili popravljeno 6 pari ženskih opanaka, sašivenе su podsuknje na kat, kupljen je bežični transmiser s naglavnom slušalicom i dimilica, napravljeno je nekoliko novih lajbeka i kupljeni su šeširi. Radili smo na promociji društva putem javnih medija i glasila koji prate naš rad tijekom cijele godine i na tome se zahvaljujemo svima: RVG-u, Reporteru, TVG-u Glasniku Turopolja, RTL-u, Radio Banovini, Hrvatskom katoličkom radiju, Hrvatskom radiju – redakciji narodne glazbe i VG New-su.

Tijekom godine UO je prijavljivao naše programe prema raznim ministarstvima i organizacijama, neke sa više, a druge s manje uspjeha. Finansijska politika je vođena u skladu sa dotokom sredstava, tako da ni u jednom trenutku rad društva nije bio upitan. Prošlu godinu smatramo vrlo uspješnom jer smo kao UO uspjeli organizirati niz vrlo zahtjevnih velikih projekata (spomenutih na početku teksta), a također i mnoštvo manjih, ali jednako vrijednih akcija. Dokaz tome su već spomenute nagrade Grada i Županije.

Tijekom godine kroz pozornice u Buševcu je prošlo 25 KUD-ova ili grupe, od toga broja 16 ih je iz Hrvatske i to iz sedam različitih županija, a devet grupa je iz inozemstva i to iz 8 europskih zemalja. Gostovali smo u Mađarskoj – Koljnof, Rumunjskoj – Klokočkoj i Slovačkoj – Devinsko Novo Selo, gdje smo nastavili našu dugogodišnju (30 godišnju) suradnju s Hrvatima koji tamo obitavaju već više stoljeća. Ova i ovakva kulturna suradnja s našim manjinama van domovine je vrlo bitna za očuvanje jezika, kulture, pjesme i plesa naših ljudi koji tamo žive. Smatramo da smo mi jedan dobar putokaz kako tim ljudima konkretno pomoći.

Kompletna Ogrankova ekipa je tijekom godine odradila preko 50 nastupa ili organizacija raznih manifestacija u zemlji i inozemstvu, a kada bi računali sve probe, radne akcije i nastupe vidjeli bi da je u rad društva utrošeno na tisuće radnih sati slobodnog vremena svih članova OSS Buševec.

FOLKLORNA SEKCIJA

Plesna i tamburaška «A» grupa

Ova udarna grupa OSS Buševec i dalje nastavlja tradiciju bivših članova grupe i drži visoku kvalitetu i kvantitetu izvođenog programa. Probe se održavaju redovito dva puta tjedno s voditeljima Mojmirom Golemac i Stevom Borić, a povremeno i samostalno. Prošle godine grupa je uz dvosatni program, koji je inače na repertoaru pripremila i novu koreografiju Šokačka kola Sonte, koju smo tijekom godine izvodili više puta, a premijerno smo je prikazali na Gradskoj smotri koreografiranog folklora u POU Velika Gorica.

Nažalost, iako je ova točka bila izvrsno izvedena, a po ocjenama svih (čitaj publike i stručnog žirija), bila najbolja na smotri (po ocjeni članova žirija nešto novo, nešto posebno), zbog pravila ZKUU GVG nije mogla ići u daljnju konkureniju na županijsku smotru. Nadamo se da će se ova destimulirajuća pravila za sve KUD-ove uskoro ukinuti. Tamburaši su uz Sontu uvježbali i nekoliko novih pjesama za intermezzo. Grupu je tijekom godine napustilo nekoliko plesača i plesačica, ali je istovremeno u grupu došlo nekoliko novih članova, a krajem godine smo u «A» ekipu počeli uključivati i dio starijih članova iz naše «B» grupe. Uz samostalni dvosatni cjelovečernji program u Buševcu, ova grupa je odradila još četiri cjelovečernja koncerta i niz kraćih nastupa. Druženje i prijateljstvo na probama i izvan njih, među članovima ove grupe, daju nam dobru osnovu za vjerovati da ćemo i dalje imati izvrsnu udarnu postavu OSS Buševec.

Plesna i tamburaška «B» grupa

2006.g. je bila godina prelaska iz mlađih u starije grupe, tako je bilo i s ovom plesnom grupom koja je popunjena s dijelom članova iz «C» grupe i sada broji 30-tak članova. Kako od ove grupe očekujemo da se uskoro uključe u «A» grupu, pojačali smo im i probe, tako da sada plesna «B» grupa ima probe 2 puta tjedno sa svojim voditeljem Mojmirom Golemcem i zamjenskom voditeljicom Sanjom Bobesić, a tamburaši sa Stevom Borić i povremeno sa zamjenskim voditeljem Sašom Lučić. Ova grupa je prošle godine na gradskoj smotri bila najbolja s pjesmama i plesovima iz Draganića, predstavljali su Grad Veliku Goricu na Županijskoj smotri folklora u Samoboru, gdje su opet dobili odlične kritike. Starosna dob ove grupe je od 13 – 16 godina, predstavljali su zagrebačku županiju i na dječjim Vinkovačkim jesenima, odradili su ukupno 9 nastupa, a održali su 72 probe.

Uvježbali su novu koreografiju Draganića, a naučili su i korake Splitskih plesova. Tamburaška «B» grupa je malo problematičnija od plesača, neredoviti su na probama i nedovoljno rade samostalno, pa je očekivani napredak ove grupe izostao. Trenutno prate «B» grupu u svim koreografijama, ali naša očekivanja i ulaganja u ovu grupu nisu ispunjena uz sav trud njihovog voditelja Steve Borića. Tamburaška «B» grupa je već trebala zamijeniti «A» tamburaše u većini koreografija, a oni se još bave s osnovnim stvarima. Ova godina će biti presudna za tamburašku «B» grupu jer će samo oni koji ozbiljno shvate ovaj hobi moći nastaviti raditi u ovoj grupi, a ostalima ćemo se nažalost morati zahvaliti.

Plesna i tamburaška «C» grupa

U plesnu «C» grupu su tokom godine prebačeni članovi «D» grupe i uključen je dio novih članova, tako da ova grupa sada broji 36 članova (13 dječaka i 23 djevojčice). Probe održavaju jedan puta tjedno – utorkom, sa svojim voditeljem Mojmirom Golemac i zamjenskom voditeljicom Marianom Jurić. U 40-tak probli mali folklorashi su uspjeli naučiti staru igru pod nazivom «Prasičkanje», te uvježbavaju novu koreografiju «Lepa Mara kolo vodi». Djeca su tijekom godine imala 4 nastupa, moramo ih pohvaliti jer su naporno radili, učili nove korake, a u isto vrijeme stjecali prijateljstva te razvijali istinsku ljubav prema svojim običajima i očuvanju tradicije. Tamburašku «C» grupu smo osnovali početkom nove školske godine, krajem rujna i to od djece 95-to, 96-to i 97-o godište, grupa broji 9 tamburaša. U prvih mjesec dana savladali su teoretski dio, nakon čega su zadužili tambure i uče pravilno trzanje, a već polako rade i na jednostavnijim pjesmama. Nadamo se da će te ovu grupu vidjeti na njihovom prvom nastupu za slijedeće «Dječje igre» kod nas.

Izvorna plesna i tamburaška grupa

30-tak članova ove vrlo vrijedne izvorne grupe marljivo, tjednom jedan puta sa svojim voditeljem Mojmirom Golemac obrađuje stare izvorne turopoljske pjesme, plesove i običaje. Čuvajući stare običaje i prenoseći ih na mlađe generacije rade nemjerljiv posao za buduća pokoljenja i usađuju nama mlađima ljubav prema svojem zavičaju. Uvježbali su i družili se na 35 proba, a u prošloj godini odradili su i 7 nastupa među kojima je sigurno najznačajniji nastup na «Brodskom kolu» u Slavonskom brodu gdje smo predstavljali naš grad i županiju. Njihova pjesma, široko srce i ljubav prema onome što vole, nigdje ne prolazi nezapaženo, dapače, gdje god nastupaju uvijek se svide nekom drugom tko ih zove kao goste. Usprkos našem nastojanju da ne opterećujemo ovu grupu previše, zbog velikog broja poziva (od kojih smo neke na žalost morali i odbiti), ova grupa ima ponekad i previše obaveza.

Vokalna «A» i «B» grupa

Vokalnu «A» grupu čine članovi «A» plesne grupe i dio članova iz izvorne grupe. Redovito jednom tjedno održavaju samostalne vokalne probe sa svojim voditeljem Draženom Kurilovčan. Uvježbavaju pjesme koje se koriste u koreografijama i božićne pjesme koje

izvodimo na Božićnom koncertu kod nas u Buševcu i u gostima. Uz postojeći repertoar svake godine uvježbavaju i nekoliko novih pjesama koje premijerno izvedu na Božićnom koncertu. Vokalna «A» grupa je u toku godine održala 5 koncerata zajedno s tamburaškom «A» grupom, od kojih je sigurno najznačajniji 60 minutni Božićni koncert.

Prošle godine je počela s radom i vokalna «B» grupa koju čine članovi plesne «B» grupe, koji jednom tjedno održavaju samostalnu vokalnu probu s voditeljem Draženom Kurilovčan. Vidljiv je napredak u pjevanju ove grupe i nadamo se da će ovo biti dobar poticaj za daljnje vrlo uspješno savladavanje novih pjesama.

DRAMSKA SEKCIJA

Pučko kazalište

Pučko kazalište je 2006.g. imalo na repertoaru dvije predstave «Diogeneša» kojeg su izveli 5 puta i novu predstavu «Priča o Jobu». Režiju «Priče o Jobu» potpisuje redateljica Romana Rožić, koja je naše gore list, a tematika priče je kao što samo ime kaže biblijska i jedan je odmak od dosadašnjih predstava humorističnog – kajkavskog žanra. Sami glumci, a najviše Zlatko Bobesić, su se potrudili da i ovaj tekst iako težak – biblijski, bude na kajkavštini. Iako nije komedija, predstavu je publika jako dobro primila, a epizodnu ulogu je ovaj puta odigrao glavni glumac u predstavi Zlatko Vnučec koji glumi Joba. Predstava je premijerno prikazana za Ivanje u Buševcu, a odigrana je tri puta. Najznačajniji nastup s ovom predstavom je bio na 6. Festivalu pučkih teatara Omišalj – Čavle. Ova grupa je osim ove dvije predstave nastupila i sa skraćenom verzijom (60 min.) Velike Turopoljske svadbe na SKAZŽ u Križu, gdje joj se pridružila i folklorna grupa jer kakva bi to svadba bila bez pjesme i plesa.

Odradili su i za potrebe POU Velika Gorica uprizorenje susreta Šenoe i Ljubice u Velikoj Gorici, a naravno da su kao i sve ostale grupe Ogranka dali svoj obol u pripremi i izvođenju projekta 85. godina OSS Buševec. Ne smijemo ovdje zaboraviti i malu, ali vrlo vrijednu tehničku ekipu (Ivica Rožić i Mario Detelić), koji su u dramskoj grupi «Katice za sve», od priprema kulisa, rasvjete, kostima i čudo jedno drugih poslova, bez kojih niti jedna predstava ne može ugledati svjetlo dana.

Osim Pučkog kazališta prošle godine je bio aktivan i dramski podmladak kojeg vrlo vrijedno uvježbava njihova učiteljica i režiserka Natalija Bobesić. Odradili su tri samostalna nastupa, uvježbali novu predstavu «Sladoledar», ali najvažnije od svega je da ta djeca glume na domaćoj kajkavštini i da gledajući njih ne moramo strahovati za budućnost dramskih amatera u Buševcu. Svojom jednostavnosću, pričajući i glumeći priče iz domaće prošlosti i sve to izvodeći tako ležerno na izvornoj domaćoj kajkavštini, oduševljavaju sve one koji su imali sreće da ih vide kako glume. Njihovoj voditeljici Nataliji Bobesić dajemo punu moralnu i materijalnu potporu da radi s novim generacijama mladih glumaca.

ETNO SEKCIJA

Radionica za izradu narodnih nošnji

Grupa koju vodi Ljiljana Detelić odradila je prvi tečaj za učenje našivavanja narodnih nošnji za naše članice kojeg je uspješno pohađalo 7 polaznica. Ljiljana Detelić, Vera Pribanić i Mirjana Bedek su uspješno završile osnovni tečaj tkanja u Etno – radionici Čehulić u Šiljakovini, a krajem godine su krenule na drugi završni dio tečaja za tkanje na tkalačkom stanu u istoj radioni. Kao što smo već naveli za ovu grupu su nabavljena dva tkalačka stana i uređuje se njihov kutak u našim prostorijama. Članice ove grupe su započele i s obilježavanjem svih kompleta narodnih nošnji koje OSS posjeduje. Rad ove grupe i seminar kakve planiramo održavati, doći će do punog izražaja osposobljavanjem članica ove grupe i uređenjem prostorije za etno – radionicu narodnih nošnji.

Etno zadruga

Ovaj dio etno sekcije nije još u potpunosti aktivan, ali se polako zahuktava njihov rad. Otkupom posljednjeg drvenog čardaka u Buševcu stvorili smo osnovu za aktivnijim angažiranjem ove grupe na projektu nazvanom «Etno zadruga» u Buševcu, kojim želimo očuvati našu baštinu za buduće generacije jer samo pjesma i ples bez vizualnog doživljaja prostora u kojem je on nastao neće biti potpun. Nadamo se da ćemo u idućih par godina uspjeti oformiti etno-zadrugu i u njoj sakupiti što više predmeta koji su se koristili u prošlosti, a s vremenom će netragom nestati. Rad ove grupe će biti mjerljiv tek za nekoliko desetljeća, ali ne krenemo li sada, nećemo imati što pokazati.

UREDNIŠTVO LISTA «GODIŠNJAK» , FOTO VIDEO GRUPA, ARHIVA i INTERNET

Nekoliko entuzijasta i zaljubljenika u fotografiju redovito slika i snima sva događanja koja su vezana uz OSS Buševec i uredno spremi svu foto, video, CD i DVD dokumentaciju u arhivu. Pišući povijest Buševca i OSS-a Buševec ovi dokumenti će odigrati vrlo važnu ulogu u njihovom što vjerodostojnjem prikazu.

Osim te vrste zapisa u arhivu se uredno pohranjuju i svi pisani dokumenti, kao i knjige, te pokloni koje OSS Buševec dobije. Vrijednu arhivsku građu koju sakupljamo, možda trenutno ljudima ne znači puno jer svi imamo u sjećanju ono što se nedugo dogodilo, ali kroz nekoliko godina svi ovi dokumenti će imati svoje pravo značenje.

Važan element u sakupljanju činjenica o društvu ima i «Godišnjak» OSS-a Buševec koji već izlazi pune 42 godine, prošle godine smo ga ponovno izdali u full-coloru na 88 stranica, a glavna urednica, kao i prethodnih godina je bila Jasmina Bobesić, a grafičku obradu je radio Emil Bobesić. Na žalost, naša dugogodišnja urednica Jasmina se zahvalila na ovoj dužnosti, pa joj samo i mi možemo zahvaliti na uloženom trudu i slobodnom vremenu koje je utrošila da bi svi događaji bili što vjerodostojnije zabilježeni. Uredničku palicu «Godišnjaka» je preuzeila Ana Katulić, a grafičku obradu Mile Tošić, tako da i ove godine očekujemo da naše glasilo bude na visokom nivou, koji su njihovi prethodnici postavili.

Našu internet stranicu cijele godine uredno ažurira Emil Bobesić i na taj način svim našim članovima i svim simpatizerima OSS Buševec omogućava uvid u naš rad, te na taj način promoviramo OSS Buševec, Grad Veliku Goricu, Zagrebačku županiju i cijelu lijepu našu Hrvatsku. Stranicu ne posjećuju samo ljudi iz naše zemlje nego i iz 40-tak zemalja iz cijelog svijeta, a u današnje vrijeme opće globalizacije vrlo je vrijedno imati svoju internet stranicu, a naša je www.oss-busevec.hr.

Moja želja da ovaj puta napišem nešto kraće izvješće UO se ponovno nije obistinila, ali jednostavno je nemoguće u par rečenica opisati aktivnost društva kroz cijelu godinu koje ima preko 200 svakodnevno aktivnih članova, koji tijekom godine odrade preko 50 nastupa i koje organizira niz manifestacija u svojoj sredini.

Na samom kraju želim se zahvaliti svim našim sponzorima koji su nas finansijski ili na bilo koji drugi način pomagali u dosadašnjem radu. Zahvalu upućujemo i Gradu Velikoj Gorici, Zagrebačkoj županiji, Ministarstvu kulture, Ministarstvu gospodarstva i Hrvatskom saboru kulture koji prepoznaju naše kvalitetne programe te ih kao takove finansijski podupiru. Hvala našim voditeljima koji imaju strpljenja i živaca raditi s nama i kada nismo idealni, jer njihov trud se vidi kao krajnji rezultat, a to je program koji izvodimo. Naravno, najveću hvalu zaslužuju naši članovi, to jest – mi sami, jer bez našeg dobrovoljnog rada svi novci koje dobijemo bi bili uzaludno bačeni. Kada imamo ljudе koji vole raditi u društvu i sa srcem rade ono što vole, onda je ta svaka kuna višestruko oplođena i vratи se na bezbroj načina.

Za Upravni odbor OSS Buševec
P r e d s j e d n i k
Nenad Rožić

**KRONOLOGIJA AKTIVNOSTI OGRANKA „SELJAČKE SLOGE“ BUŠEVEC
ZA 2006 GODINU**

SIJEĆANJ	07.01.	55. Obljetnica KUD-a Kristal-Sladorana, Županja (plesna i tamburaška A grupa, koreografija Turopolje)
	07.01.	Promocija knjige Šenoa i Turopolje, POU Velika Gorica, (dramska grupa)
VELJAČA	19.02.	85. godina OSS-a i promocija CD-a „Oj Buševec“, POU Velika Gorica, (svi)
	21.02.	Lidrano Grada Velike Gorice, Dom kulture Buševec, (plesna D grupa-Prasičkanje i tamburaška B grupa-himna)
	25.02.	Smotra izvornog folklora Grada Velike Gorice, POU Velika Gorica, (izvorna plesna i tamburaška grupa-Turopolje)
OŽUJAK	05.03.	85. godina OSS-a i promocija CD-a „Oj Buševec“, Dom kulture Buševec, (svi)
	10.03.	Gostovanje u Hrvatskoj Kostajnici, Kostajnica, (dramska grupa-Diogeneš)
	26.03.	Izborna godišnja sjednica Skupštine OSS-a, Vatrogasni dom Buševec, (svi)
TRAVANJ	01.04.	Predizborni skup Josipa Bobesića, Tržni centar Velika Gorica, (tamburaška B grupa, 30 min programa)
	08.04.	Smotra kazališnih amatera zagrebačke županije SKAZŽ, Križ (Pučko kazalište i folklorna sekcija-Velika Turopoljska svadba)
	22.04.	Smotra koreografiranog folklora Grada Velike Gorice, POU Velika Gorica, (plesna i tamburaška A grupa, koreografija Šokačka kola Sonte-Vojvodina)
	23.04.	Smotra dječjeg folklora Grada Velike Gorice, POU Velika Gorica, (plesna C grupa-Posavina, plesna i tamburaška B grupa-Draganić)
	25.04.	Promocija knjige «Vrijeme je» Nade Mihoković, Dvorana Galženica, (dramski pomladak-isječci)
	30.04.	4. Dječje igre, Dom kulture Buševec, (plesna D,C,B i tamburaška B grupa,KUD Preporod-Dugo selo, KUD Zvon-župne zajednice Mala Subotica,KUD Dućec-Mraclin,KUD Moslavec-Voloder,KUD Kristal-Sladorana-Županja,i KUD Rudar-Glogovac)
SVIBANJ	08.05.	Udruga «Edukacijom protiv raka dojke»-humanitarni koncert, POU Velika Gorica, (pučko kazalište- Diogeneš)
LIPANJ	04.06.	Floraart-Bundek-Zagreb (vokalna i tamburaška A grupa- 45 min programa)
	10.06.	Društvo žena Kurilovec, Kurilovec, (pučko kazalište-Diogeneš)
	11.06.	Cjelovečernji koncert „Kreni kolo“, Buševec, (plesna, tamburaška i vokalna A grupa- 120 min)
	14.06.	Dani sv. Vida, Mraclin, (pučko kazalište-Diogeneš)
	17.06.	Brodsko kolo, Slavonski Brod, (izvorna plesna i tamburaška grupa-Turopolje)
	17.06.	Lipanjski susreti Milke Trnine, Vezišće, (plesna i tamburaška A grupa-Splitski plesovi i Lindo)
	18.06.	Dani sv. Vida, Mraclin, (plesna i tamburaška A grupa- Šokačka kola Sonte)
	24.06.	Ivanje u Buševcu, Dom kulture Buševec, (pučko kazalište-premijera Priče o Jobu i dramski pomladak-Sladoledar)
	24.06.	3. dječji folklorni festival, Sveta Nedjelja, (plesna i tamburaška B grupa-Turopolje)
	25.06.	Ivanje u Buševcu, Ljetna pozornica u Buševcu, (plesna i tamburaška B grupa,FA Šiljakovina-Šiljakovina, KUD Graničar-Križ, KUD Vrhovje-Dubranec)
	27.06.	Goričke večeri, Stari grad Lukavec, (pučko kazalište-Priča o Jobu)
	28.06.	Ivanje u Buševcu, Dom kulture Buševec,(gosti: Orizari- Makedonija i Devna-Bugarska)
	30.06.	Dani sv Petra i Pavla i 10. godina društva, Šiljakovina, (pučko kazalište-Priča o Jobu)

40. GODIŠNJAK OGRANKA SELJAČKE SLOGE BUŠEVAC

SRPANJ	01.07.	Dječja smotra folklora Međimurske županije, Mala Subotica, (plesna D grupa-Prasičkanje)
	01.07.	Dani sv. Petra i Pavla, 10. godina FA Šiljakovina, Šiljakovina, (plesna i tamburaška A grupa-Turopoljski mlađečki)
	08.07.	6. festival pučkog teatra, Omišalj-Čavle, (pučko kazalište-Priča o Jobu)
	17.07.	Dan Zagrebačke županije + nagrada za doprinos ugledu i promociji Županije, Zagreb, (vokalna grupa- 10min)
	22.07.	Dan sv. Magdalene i 10 godina društva, sisačka Sela, (izvorna plesna i tamburaška grupa-Turopolje)
RUJAN	03.09.	Smotra folklora u sklopu »Zlatnih žica», Požega, (plesna i tamburaška A grupa, Turopoljski mlađečki + izbor mlađenke)
	08.09.	Trgadbene svečanosti, Mađarska-Koljnof, (plesna i tamburaška A grupa)
	09.09.	41. Vinkovačke jeseni, Vinkovci-Sotin, (plesna i tamburaška B grupa)
	15.09.	Susreti djece iz Koljnofa i Buševca, Dom kulture Buševec, (tamburaška B grupa)
	29.09.-01.10	3. Međunarodni tamburaški festival, Dom kulture Buševec (gosti: Sledbenici Tumbas Pere Haje-Vojvodina, FD Javorje-Slovenija, Hrvatsko društvo Koljof-Mađarska, FG Črip-Slovačka, GTO Limski biseri-Crna Gora, TO Cirkovce-Slovenija, Mjenovski tamburaši-Austrija, TS Begini-Jastrebarsko, KUD Kristal-Sladorana-Županja, KUD Velika Mlaka-Velika Mlaka, OSS Buševec)
LISTOPAD	13.10.	Kulturna suradnja, Lupac-Rumunjska, (plesna i tamburaška A grupa-cjelovečernji program)
	14.10.	Kulturna suradnja, Klokočić-Rumunjska, (plesna i tamburaška A grupa-cjelovečernji program)
	22.10.	Gastro Turopolja, Šator ispred Srednjih škola u Velikoj Gorici, (plesna i tamburaška A grupa-Šokačka kola Sonte)
STUDENI	18.11.	„Kaj-buš“-Susret pučkih kazališta kajkavskog govornog područja, Dom kulture Buševec, (Amatersko kazalište POU Samobor, KUD Seljačka sloga-Donja Dubrava, KUD Naša lipa-Tuhelj, KUD Molve-Molve i KUD Posavina-Stara Gradiška)
	25.11.-26.11	Kulturna suradnja, Devinsko Novo Selo-Slovačka, (plesna i tamburaška A grupa-Posavina, Šokačka kola Sonte i Lindo)
PROSINAC	03.12.	„Daruj i bit ćeš darivan“-doček svetog Nikole, Dom kulture Buševec, (Kazalište 21-Sisak-Crvenkapica)
	09.12.	Smotra dječjeg folklora Zagrebačke županije, POU Samobor, (plesna i tamburaška B grupa-Draganić)
	09.12.	Čarolija svete Lucije, POU Velika Gorica, (plesna C grupa-kao gledatelji)
	13.12.	Dan Grada Velike Gorice, dodjela nagrade OSS-u Buševec za doprinos ugledu i promociji grada u zemlji i svijetu
	16.12.	Božični sajam-Kazalište 21 Sisak, (vokalna, plesna i tamburaška A grupa-cjelovečernji koncert + 30 min Božićnog koncerta)
	21.12.	15. obljetnica zrakoplovne baze Zagreb, Pleso, (plesna i tamburaška A grupa-cjelovečernji program)
	23.12.	Božični koncert, Buševec crkva sv Ivana Krstitelja, (vokalna i tamburaška A grupa)
	24.12.	Sveta misa na Badnjak, crkva NBDM Vukovina, (vokalna i tamburaška A grupa-tri pjesme)

POPIS ČLANOVA OSS BUŠEVEC

A PLESNA GRUPA

1. BEDEK MIRJANA
2. BOBESIĆ JELENA
3. BOBESIĆ SANJA
4. DAČOVIĆ MARINA
5. ĐURETIĆ MARIJANA
6. HALUGA DARIJA
7. ILENIĆ BARBARA
8. ILENIĆ KATARINA
9. JURIĆ MARIANA
10. KLARIĆ MARTINA
11. KOVAČEVIĆIRENA
12. KOVAČEVIĆ MAJA
13. MARKOV MAJA
14. MILATOVIĆ PETRA
15. NESTOROVIĆ MARGARETA
16. PRIBANIĆ SANJA
17. RADILOVIĆ JASNA
18. ROŽIĆ PETRA
19. ROŽIĆ ROMANA
20. ROŽIĆ TEA
21. SEVER JELENA
22. TOPOLSKI IVA
23. VNUČEC BRANKICA
24. ŽUGAJ IVANA
25. ANTOLOVIĆ MARKO
26. BEDEK DUBRAVKO
27. CRNKOCI IGOR
28. CRNKOCI MATIJA
29. DETELIĆ MATIJA
30. FABIJANČIĆ MARIJAN
31. GRĐAN NENAD
32. HORVAČIĆ DANIJEL
33. HORVAČIĆ IGOR
34. KATULIĆ BRANISLAV
35. KATULIĆ TOMISLAV
36. KUKOLIĆ MARKO
37. PLODINEC JOSIP
38. SEVER MARIO

A TAMBURAŠI

1. BEDEK ANA
2. JURIĆ MARIO
3. KATULIĆ VEDRAN
4. KOVAČEVIĆ MIRO
5. LUČIĆ SAŠA
6. LUČIĆ SINIŠA
7. ROBIĆ MARKO
8. ROŽIĆ DAMIR
9. TOŠIĆ BOJAN

B PLESNA GRUPA

1. BATKOVIĆ ANKA, 1991
2. BOBESIĆ JOSIPA, 1992
3. ČAČIĆ MARIJA, 1992
4. ČAVALOVIĆ MARJANA
5. ČRNKO PETRA, 1989
6. DETELIĆ MANUELA, 1995
7. DRAGILA LUCIJA, 1990
8. DRAGILA LOVRO, 1993
9. ĐURAŠIN MARKO, 1990
10. ĐURAŠIN NIKOLINA, 1994
11. ĐURAŠIN VALENTINO, 1990
12. GODINIĆ ANA, 1990
13. HORVAT IVANA, 1991 (Staro Čiće)
14. JANJIĆ MIHAEL, 1993
15. KATULIĆ MARIJA, 1990
16. KOS VANDA, 1990 (Turopolje)
17. KOVAČEVIĆ IVANA, 1993
18. KOVAČEVIĆ MATEJA, 1992
19. LUČIĆ MARIO, 1993 (Rakitovec)
20. PETRAC LORENA, 1994
21. PETRAC VANESA, 1991
22. ROBIĆ IVAN, 1991
23. ROBIĆ MATIJA, 1994
24. ROŽIĆ IVANA, 1991
25. ROŽIĆ IVANA, 1992
26. ROŽIĆ NIKOLA, 1993
27. SEVER MICHAEL, 1991 (Rakitovec)
28. SEVER VLATKA, 1994
29. STAREŠINA LAURA, 1993
30. VNUČEC ANTONIJA, 1994

B TAMBURAŠI

1. ANTOLOVIĆ TOMISLAV
2. BABIĆ BORIS
3. BOBESIĆ JOSIP
4. BOŽIĆ TOMISLAV
5. ČRNKO ZVONIMIR
6. ČUNČIĆ MARIO
7. ĐURAŠIN MARIO
8. KOVAČEVIĆ MATKO

C TAMBURAŠI

1. BAČURIN MAJA
2. BRAJKOVIĆ LEON
3. DETELIĆ DANIJEL
4. KOVAČEVIĆ MISLAV
5. ROŽIĆ NIKOLA
6. SOVINA JOSIP
7. VLAHOVAC STJEPAN

C PLESNA GRUPA

1. ANTOLOVIĆ MARIJA, 1996
2. BARTOLIN IVAN, 1998
3. BAŠIĆ MARIJA, 1998
4. BENO IVONA, 1996
5. BOŽURIĆ VALENTINA, 1995
6. ČRNKO DORA, 1996
7. ČRNKO MAGDALENA, 1996
8. ČUNČIĆ PETAR, Turopolje
9. DETELIĆ STJEPAN,
10. GODINIĆ TEREZIJA, 1999
11. JANJIĆ MIHAELA, 1995
12. JANJIĆ KRISTINA, 1998
13. JUKIĆ-SUNARIĆ IVAN, 1997
14. KATULIĆ MATEJ, 1997
15. KOS JOSIP, 1996
16. KOVAČEVIĆ IVAN, 1995
17. KOVAČIĆ PETRA, 1996, V. Gorica
18. KOVAČIĆ PETRA, 1997
19. LUČIĆ MARIJA, 1997, Rakitovec
20. LUKIĆ NIKOLINA, 1996
21. MARIĆ BARBARA, 1995, Turopolje
22. MEDVED LUKA, 1996
23. MEDVED PETRA, 1995
24. ROBIĆ ANTONELA, 1998
25. ROBIĆ STJEPAN, 1997
26. ROŽIĆ LEA, 1998
27. ROŽIĆ LUCIJA, 1995
28. ROŽIĆ LUKA, 1997
29. SEVER IVAN, 1995, Rakitovec
30. SEVER PETRA, 1995, Rakitovec
31. STAREŠINA PAULA, 1996
32. ŠOLAJA ANDREJA, 1997
33. VUČILOVSKI BARBARA, 1997
34. VUČILOVSKI IVONA, 1998
35. ZAGOREC IVAN, 1997
36. ŽIVKOVIĆ PETRA, 1995, Turopolje

ETNO GRUPA

1. BEDEK ANA
2. BEDEK MIRJANA
3. BAN DANIJELA
4. PRIBANIĆ VERA
5. JANJIĆ KARMELA
6. DETELIĆ LJILJANA

TKALAČKA GRUPA

1. DETELIĆ LJILJANA
2. BEDEK MIRJANA
3. PRIBANIĆ VERA

**PLESNA I TAMBURAŠKA
IZVORNA GRUPA**

1. BLAŽ BEDEK (VUKOVINA)
2. BRANKO BERKOVIĆ (KUČE)
3. JURA ČRNKO
4. FRANJO DETELIĆ
5. NIKOLA GRĐAN
6. FRANJO KOS
7. FRANJO KOVAČEVIĆ
8. MIRO KOVAČEVIĆ
9. ŽELJKO LUČIĆ
10. IVO PALČIĆ (VELIKA GORICA)
11. STJEPAN RAK (VUKOVINA)
12. STJEPAN ROBIĆ
13. IVAN ROŽIĆ
14. MARIJAN ROŽIĆ
15. DRAGO SOVINA
16. MARIJA BEDEK (VUKOVINA)
17. MIRJANA BEDEK (VUKOVINA)
18. ŠTEFICA ČRNKO
19. MIRA DETELIĆ
20. MARINA DRAGILA
21. BISERKA HORVAČIĆ
22. MARIJA HORVAČIĆ
23. KARMELA JANJIĆ
24. DUNJA KATULIĆ
25. MIRJANA KOVAČEVIĆ
26. SNJEŽANA LUČIĆ
27. SANJA PLESS
28. VERA PRIBANIĆ
29. MARIJA ROBIĆ
30. KATICA VUJNOVIĆ

Predstava PRIČA O JOBU

ROMANA ROŽIĆ, redateljica

Glumci:

1. ZLATKO VNUČEC
2. ZLATKO BOBESIĆ
3. FRANJO DETELIĆ
4. BRANKO BERKOVIĆ
5. STJEPAN ROŽIĆ
6. MARICA GRĐAN
7. DRAGICA KOS
8. JOSIP SOVINA
9. MATIJA DETELIĆ
10. NENAD LUKIĆ
11. MILE TOŠIĆ
12. BRANISLAV KATULIĆ
13. MARKO ROBIĆ, svirač
14. BOJAN TOŠIĆ, svirač
15. DARKO ZALOŽNIK, šaptač
16. IVICA ROŽIĆ, tehnička
17. MARIJO DETELIĆ, tehnička

Predstava DIOGENEŠ

IVAN ROŽIĆ, redatelj

Glumci:

1. SAŠA ROBIĆ
2. SAŠA LUČIĆ
3. NENAD LUKIĆ
4. MARICA GRĐAN
5. FRANJO KOS
6. FRANJO DETELIĆ
7. LIDIJA MAJCENIĆ, šaptač
8. IVICA ROŽIĆ, tehnička
9. MARIJO DETELIĆ, tehnička

Predstava SLADOLEDAR

NATALIJA BOBESIĆ, redateljica

Glumci:

1. JOSIP SOVINA
2. DARIO KOVAČIĆ
3. DAVID BOBESIĆ
4. MANUELA DETELIĆ
5. JOSIPA BOBESIĆ
6. TENA KRALJEVIĆ
7. ANA DUSPARA
8. ANTONELA ROBIĆ
9. LEA ROŽIĆ
10. STJEPAN ROBIĆ
11. KRISTINA NOVOSAD
12. LUKA ROŽIĆ
13. PETRA KOVAČIĆ

NADZORNI ODBOR

1. BLAŽ BEDEK
2. FRANJO DETELIĆ
3. FRANJO KOS

UPRAVNI ODBOR

1. NENAD ROŽIĆ, predsjednik
2. DUBRAVKO KATULIĆ, tajnik
3. MARIJAN DETELIĆ, blagajnik
4. LJILJANA DETELIĆ
5. DUBRAVKO BEDEK
6. EMIL BOBESIĆ
7. ZLATKO BOBESIĆ
8. ŽELJKA ČRNKO
9. DANIJEL HORVAČIĆ
10. LJILJANA KATULIĆ
11. MARINKO KATULIĆ
12. SAŠA LUČIĆ
13. MARIJA ROBIĆ
14. MIRO KOVAČEVIĆ
15. ŽELJKO BORKOVIĆ
16. ANA KATULIĆ
17. BRANKA ZAGORAC

Mi smo Ogranak:

Dramska sekcija

- Pučko kazalište
- Mlađa dramska grupa
- Dramski pomladak

Folklorna sekcija

- zvorna plesna grupa
- izvorna tamburaška grupa
- plesna „A“ grupa
- tamburaška „A“ grupa
- plesna „B“ grupa
- tamburaška „B“ grupa
- plesna „C“ grupa (pomladak)
- plesna „D“ grupa (pomladak)
- vokalna „A“ grupa
- vokalna „B“ grupa

Foto-video grupa

Etno- sekcija

- Radionica za izradu narodnih nošnji
- Etno-zadruga

Uredništvo lista „Godišnjak“

Arhiva

Upravni odbor

Nadzorni odbor

www.oss-busevec.hr

**PRIJEDLOG PROGRAMA RADA
OGRANKA „SELJAČKE SLOGE“ BUŠEVEC ZA 2007. GODINU**

1. Organizirati 5. „Dječje igre“ – međužupanijske folklorne susrete dječjih skupina
2. Organizirati kulturni program na manifestaciji „Ivanje u Buševcu“ – naglasak na očuvanje običaja kroz godinu osobito starinskih svadbi
3. Organizirati 2. Međunarodni festival tradicijskih glazbala Buševec 2007.
4. Organizirati 4. „KAJ BUŠ“ – susrete pučkih kazališta kajkavskog govornog područja
5. Plesna i tamburaška A grupa:
 - održati kvalitetu i karakter izvođenog programa
 - uključiti nove članove u rad grupe
 - uvježbati najmanje jednu novu koreografiju (a prema vremenskim mogućnostima i više), tamburaši napraviti dodatno barem dva intermezza
 - nastupiti na najmanje jednom inozemnom festivalu u organizaciji CIOFF-a (Italija)
6. Plesna i tamburaška B grupa:
 - raditi na kvaliteti izvođenog programa
 - uvježbati najmanje dvije nove koreografije (tamburaši dodatno intermezza)
 - postepeno uključivati starije i kvalitetnije članove B grupe u A grupu (plesači i tamburaši)
 - nastupiti na jednom inozemnom festivalu u organizaciji CIOFF-a (Makedonija)
7. Plesna i tamburaška C grupa:
 - vježbati osnovne korake i koreografija prilagođene dječjim skupinama
 - uvježbati tamburaše da samostalno mogu izvesti nekoliko jednostavnijih intermezza
8. Oformiti plesnu D grupu (pomladak)
9. Izvorna plesna i tamburaška grupa:
 - zadržati na repertoaru domaće Turopoljske običaje
 - pronaći nove materijale i pripremiti za izvođenje još starih običaja našega kraja
 - omasoviti grupu sa članovima koji su prije plesali u društvu i sa svim ostalim zainteresiranim
 - nastupiti na smotrama izvornog folklora (Voloderske jeseni).
10. Vokalna grupa
 - vježbati i izvesti Božićni koncert
 - gostovati sa koncertom u Mađarskoj, Slovačkoj i Austriji
 - snimiti nosač zvuka sa starim crkvenim napjevima – pjevačice Crkve sv.Ivana Krstitelja iz Buševca
 - snimiti nosač zvuka sa Božičnim pjesmama
11. Pučko kazalište
 - zadržati na repertoaru predstavu „Priča o Jobu“
 - uvježbati i premijerno prikazati novu predstavu
 - pokušati ekipirati tehničku ekipu (omasoviti)

12. Mlađa dramska grupa

- pokušati pronaći voditelja – režisera koji bi radio sa ovim uzrastom (10-18 g.) i uvježbali barem jednu predstavu

13. Dramski pomladak

- uvježbati najmanje jednu novu predstavu – igrokaz na domaćoj kajkavštini

14. Etno-sekcija

- urediti do kraju prostoriju za Radionicu za izradu narodnih nošnji
- osposobiti dva tkalačka stana i staviti ih u funkciju
- obilježiti sve narodne nošnje u našem vlasništvu (jednoobrazno)
- izraditi novu mlađenkinu nošnju
- završiti napredni (II) tečaj tkanja na tkalačkom stanu (3 članice)
- organizirati tečaj našvavanja i tkanja za naše zainteresirane članice
- dokupiti ženske narodne nošnje Sonte (popuniti sa dijelovima koji nedostaju)
- pregledati i urediti sve nošnje u vlasništvu OSS Buševec i prema potrebi izraditi pojedine nošnje zbog nadopunjavanja pojedinih kompleta
- izraditi najmanje 1 našvavanu i 1 prebiranu žensku turopoljsku narodnu nošnju, a prema finansijskim mogućnostima i više
- demontirati kupljeni čardak, srediti papire, napraviti temelje i složiti čardak na novoj lokaciji
- sakupljati stare predmete koji će biti složeni u čardaku
- pokušati otkupiti jednu drvenu kuću (ovisno o financijama)

15. Sve grupe

- astupati na svim smotrama i manifestacijama u organizaciji ZKUU Velike Gorice, ZKUU Zagrebačke županije i HSK

16. Uredništvo lista Godišnjak

- izdati Godišnjak br. 40 i pripremiti materijale za novi godišnjak

17. Foto – video grupa

- slikati i snimati sva događanja kod nas i gostovanja te arhivirati prikupljene materijale

18. Arhiva

- spremati i arhivirati sve dokumente vezane uz društvo, mjesto i cijelo Turopolje

19. Izraditi ormar – vitrinu za pohranu dokumentacije i prezentaciju rada društva

20. Urediti WC-e na katu u Domu kulture i preličiti dvoranu

21. Uređivati i dopuniti materijalima na engleskom našu Internet stranicu

www.oss-busevec.hr

Upravni odbor
OSS Buševec

**OGRANAK "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC PROSLAVIO 85.GODINA RADA I
DJELOVANJA, 19.02.2006.**

85 godina za pamćenje!

U sklopu proslave promovinar je i ogrankov prvi CD «Oj Buševac» na kojem se nalazi dvadesetak izvornih buševskih i turopoljskih pjesama

Premda prepuno, POU nije moglo primiti sve uzvanike i zainteresirane mještane našeg turopoljskog kraja koji su 19.veljače htjeli prisustvovati velikoj proslavi 85.oobljetnice Ogranka Seljačke Sloge iz Buševca. Moralnu potporu svojim cijenjenim dolaskom pružili su povjerenik grada Velika Gorica, Rudolf Vujević, predstavnici Grada, uključujući i (tada) gradonačelnika u ostavci Tonina Piculu, tajnik Hrvatskog sabora kulture,Damira Bačić, tadašnja direktorica Turističke zajednice grada Velika Gorica, gđa. Ružica Rašperić, župnik župe Vukovina, Đuro Sabolek, te predstavnici Zagrebačke županije i brojni sponzori. Na ovoj velikoj proslavi OSS je promovirao svoj prvi cd „Oj, Buševac“ na kojem se nalazi oko 20 izvornih buševskih i turopoljskih pjesama.

Prošlost i budućnost

Prigodan program oduševio je sve prisutne, prvenstveno zbog činjenice jer su autori i začetnici ideje (Ogranak i udruga Polet-info) objedinili prošlost i budućnost. Ogrankaši su pokazali da su budućnost i prošlost usko povezani, tj. da bez kvalitetne prošlosti ne možemo očekivati ni bajnu budućnost. Stoga, trebamo svi zajedno raditi na očuvanju narodne baštine i nastojati od zaborava spasiti narodne vrednote našega kraja putem pjesme, plesa, narodnih nošnji i običaja. To je moguće jedino kad cijelo selo kroz sve generacije sudjeluje u tom životnom projektu. Buševec je idealan primjer za to, te može bez imalo pretjerivanja biti uzor svakom mjestu u Hrvatskoj. Kroz cijeli program vodila nas jedna djevojčica iz budućnosti (Manuela Detelić) koja nađe na staru, drvenu škrinju koja premda je malena, simbolično je predstavljala nepresušan svojevrstan izvor hrvatske kulturne baštine samo jednog malog mjesto. Pokušajmo zamisliti kolika bi škrinja mogla biti kada bi svako mjesto u Hrvatskoj ispričalo svoju priču. Uz pomoć kompjutera Ela istražuje sadržaj škrinje putem ogromnog video-zapisa koji se nalazi nasred pozornice. Tako je prisutna publika imala priliku saznati kako je Buševec nekada davno izgledao, kako su ljudi živjeli u zadugama, kako je nastao Ogranak, te se podsjetiti na neke od brojnih nastupa dramske i folklorne sekcije Ogranka.

Skrbite za starine

Naravno, nije nedostajalo plesa i pjesme, pa su Buševecani izveli skraćenu verziju Turo-poljske svadbe, a najmlađi su prikazali starinsku igru tzv. Prasićanje. I za kraj, možemo samo poželjeti Ogranku još puno stoljeća uspješnog rada i entuzijazma, te da spase što više kulturnog nasljeđa od zaborava, da i dalje šire kulturu izvan granica Lijepe Naše i da dalje rade sa srcem. Ogranak od samog osnutka vodila misao: Vjera u Boga i seljačka sloga, i to sloga u domu, mir i vjera u srcu te radost i veselje u selu. Program je završio rečenicom: **Njeguj i skrbi za starine, jer ljudi koji ne skrbe o njima, zaboravili su odakle dolaze i kamo idu!**

Jasmina Bobesić

Čuvari narodne baštine

Brojna desetljeća prenošenja tradicije, narodnih običaja i kulturne baštine Lijepe Naše sa koljena na koljeno jedna je od najvrednijih odlika ovog društva koje ne njeguje samo turopoljsku tradiciju i baštinu, već i običaje iz cijele Hrvatske. Stvaranjem originalnih dramskih tekstova, čuvanje tradicionalnih nošnji i očuvanje plesnih i pjevanih običaja Ogranak je postao svojevrsno jedna od najbogatijih riznica hrvatske kulture. Surađivanje sa sunarodnjacima diljem Europe i svijeta učinilo je Ogranak iz Buševca svojevrsnim poslanikom i prenositeljem hrvatske kulturne baštine, te čuvarom nacionalnog i kulturnog identiteta. Slobodno se može reći da Ogranak zahvaljujući 85-godišnjoj uspješnoj borbi s raznim političkim i organizacijskim poteškoćama ima sve predispozicije da ponovno stekne prvo mjesto na prijestolju čuvara narodne baštine Hrvatske. Izborom kvalitetnih profesionalnih voditelja, folkloarna je djelatnost nadišla lokalne okvire i ubrzo svrstala Ogranak "Seljačke slove" Buševac među najkvalitetnija kulturno - umjetnička društva u Hrvatskoj. Na brojnim festivalima i smotrama (Smotra folklora u Zagrebu, Vinkovačkim jesenima, Đakovačkim vezovima, županijskim i republičkim smotrama) u zemlji i inozemstvu, dobivene su mnoga priznanja i nagrade. Danas se folkloarna sekcija sastoji od: plesne i tamburaške "A" grupe, plesne i tamburaške "B" grupe, dva plesna podmlatka (C i D grupa) i starije izvorne tamburaške i plesne grupe te vokalne grupe. Sve ove grupe čine broj od cca 170 plesača i svirača, koji tijekom godine zajedno s dramskom grupom izvedu oko 60-tak nastupa. Kontakti s hrvatskom dijasporom u Mađarskoj i Rumunjskoj intenzivno se njeguje već preko 30 godine uzajamnim posjećivanjem. Uspostavljeni su također kontakti i s Hrvatima u Kanadi i SAD te povremeni posjeti hrvatskoj dijaspori u europskim državama. U inozemstvu najčešće se nastupa s folklornim programom, jedino našim manjinama u Mađarskoj i Rumunjskoj povremeno se prikaže koje dramsko djelo. Od devedesetih godina prošlog stoljeća njeguje se i sakralno stvaralaštvo. Za božićne i uskrsne blagdane uvježбавају se prigodni dramski i koncertni programi.

Misao o predstavi...

Kazalište je oduvijek postojalo kao svrhovita institucija koja je čovjeka pozivala da se probudi iz stalnog kretanja u kojem je on sve više pada u ponor zaborava. Mnogi od nas tome smo svjedočili na velikoj proslavi 85.godišnjice OSS-a iz Buševca u Velikoj Gorici. No, mi nećemo u ovom malom dijelu pisati o tome što se vidjelo na predstavi, već o onome što je ta predstava u nama probudila. Svakodnevni čovjekov ritam života tjera ga da postane stroj koji će obavljati svoju „dužnost“. Nažalost upravo u toj želji da izvršava svoju „dužnost“ prema poslu i novcu kojem je počeo sve više služiti, čovjek zaboravlja njegovati ono što je najbitnije - a to je on sam. Zapanjateljstvom svog duhovnog tla u sebi čovjek postaje prazna ploča bez emocija i srca. Ono što je predstava predstavljala za gledatelje je bio jedan drugačiji podsjetnik na ono što se događa oko nas i u nama samima. To nije bila puka predstava narodnih običaja, to je prije svega bio i poziv na odgovornost prema sebi samome. U jednom spoju tradicije i užurbanog modernog društva posjetitelji su postali dio predstave koja je pokazala koliko malo znamo o sebi samima, i koliko je veliko duhovno polje u nama. U dva sata, koja su protekla kao sekunda, u izvanrednom i bravuroznom multimedijiskom djelu, posjetitelji nisu ni naslutili da su akteri predstave oni sami. Spona između posjetitelja i predstave počela je svoj put prema kulminaciji kako se bližio kraj predstave. Na samome kraju, emocije i suze su shrvale posjetitelje kako je Ela uperila prst i postavila pitanje koje se tiče svih nas: „Tko smo i kamo idemo?“ otključavši tako predugo zatvorena vrata naše nutrine, vrata naših duhovnih prostranstva koja su cijelo vrijeme čekala da nas obogate kao ljudi i osobe...

Siniša Lučić

OSS BUŠEVČ DOBIO NAGRADU ZAGREBAČKE ŽUPANIJE ZA «DOPRINOS UGLEDU I PROMOCIJI ZAGREBAČKE ŽUPANIJE U ZEMLJI I SVIJETU», 17.07.2006.

Priznanje za dugogodišnji rad i zalaganje

Nagrada Zagrebačke županije, koja se svake godine dodjeljuje za cijelovit doprinos ugledu i promociji Županije u zemlji i svijetu ove je godine, po prvi puta pripala Ogranku seljačke slove. Na taj je način okrunjen rad Ogranka, čiji su članovi nedugo proslavili i 85. obljetnicu od njegova osnutka.

Ogranak Seljačke slove danas okuplja četiri stotine članova u nekoliko sekcija (dramskoj, folklornoj, etno, foto-video, arhiva te uredništvo godišnjaka), a u svojoj dugoj povijesti dobitnik je brojnih priznanja i nagrada.

Ogrankaši su se proslavili već tradicionalnom Turopoljskom svadbom, a tijekom godine, organizatori su i brojnih manifestacija, od kojih svakako treba spomenuti proslavu Ivana, Međunarodni tamburaški festival, Dječje igre, Međunarodni festival tradicijskih glazbala, kao i Smotru amatera kajkavskog govornog područja «Kaj buš». Osobito su ponosni na 30 godišnju suradnju s Hrvatima izvan domovine; surađuju sa sunarodnjacima iz Mađarske, Austrije, Rumunjske i Njemačke, a posljednjih desetak godina i s folklornim društvima u Kanadi i Slovačkoj.

Folklorna sekcija sastoji se od 5 plesnih, 3 tamburaške i 2 vokalne grupe koje njeguju izvorni folklor dragog nam Turopolja i koreografirani folklor cijele Hrvatske, a uz folkloraše, djelatnošću se ističe i dramska sekcija. Najnovija predstava, pod redateljskom palicom Romane Rožić, nosi naziv «Priča o Jobu», a do sad je već imala četiri izvedbe, uključujući i premijeru u Buševcu. Nagrada Zagrebačke županije u obliku plakete Buševčanima je uručena na svečanoj sjednici Skupštine Zagrebačke županije 17. srpnja. (Ana Katulić)

Nagradu županije Ogranku je uručio i predsjednik Mesić

NAGRADA GRADA VELIKE GORICE, 13.12.2006.

BLAGAJNIČKO POSLOVANJE ZA 2006. GODINU

PRIHODI:

1.	Prijenos salda iz 2005 godine	37.138,07
2.	Zajednica KUU-a V.Gorica - redovna djelatnost	128.000,00
3.	Zajednica KUU-a V.Gorica - tamburaški festival	20.000,00
4.	Poglavarstvo grada V.Gorica - 85. obljetnica, Ivanje, KAJ-BUŠ	13.000,00
5.	Poglavarstvo grada V.Gorica - otkup kulturne baštine - čardak	15.000,00
6.	Hrvatski sabor kulture - programska djelatnost	5.000,00
7.	Ministarstvo kulture RH - programska djelatnost	45.500,00
8.	Turistička zajednica grada V. Gorica	12.500,00
9.	Zajednica KUU-a Zagrebačke županije - programska djelatnost	15.628,20
10.	Zagrebačka županija - programska djelatnost	30.000,00
11.	Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva	10.000,00
12.	Dramska kumpanija Tavaloni - Čavle - participacija troškova	1.000,00
13.	Elektroinstalacijski radovi - Branko Črnko	3.000,00
14.	MB Frigo grupa d.o.o. Zgb	3.000,00
15.	Kamata na položena sredstva	328,77
16.	Prodaja CD-a - Oj Buševec	10.300,00
17.	Članarina i naknada sekcija	19.750,00
18.	Prodaja godišnjaka br. 39	2.860,00
19.	Prodane ulaznice na predstavama i koncertima	4.490,00

UKUPNO PRIHODI:**376.495,04****RASHODI:**

1.	Snimanje CD-a	16.854,70
2.	Izrada podsuknji na kat	3.928,52
3.	Proslava 85. godišnjice Društva	22.000,05
4.	Bežični transmiser sa naglavnom slušalicom	4.079,74
5.	Izrada šest pari opanaka (ženskih)	2.100,00
6.	Posuđivanje narodnih nošnji	4.475,58
7.	Izrada fotografija i videozapisa	2.069,10
8.	Troškovi Godišnje skupštine	7.875,88
9.	Izrada Godišnjaka br. 39	4.002,80
10.	Održavanje dječjih igara	4.525,85
11.	Odlazak na smotru kazališnih amatera Zagrebačke županije	2.806,00
12.	Proslava Ivanje	7.519,56
13.	Premijera predstave "Priča o Jobu" - program za Ivanje	2.947,15
14.	Ugošćavanje folk. skupina iz Bugarske i Makedonije za Ivanje	4.331,00
15.	Odlazak na Zlatne žice tamburice - Požega	3.500,00
16.	Odlazak na Festival dramskog amaterizma - Čavle-Omišalj	3.500,00

17.	Dječji Festival folklora - Čakovec	2.000,00
18.	Izrada lajbeka i nabava šešira	1.808,80
19.	Odlazak na Brodsko kolo u Slavonski Brod	6.569,38
20.	Gostovanje u Budimpešti i Koljnjofu - Mađarska	8.500,00
21.	Održavanje 3. Međunarodnog tamburaškog festivala	46.733,41
22.	Odlazak na Vinkovačke jeseni	6.661,20
23.	Gostovanje u Klokočiću i Lupaku - Rumunjska	12.300,00
24.	Otkup tkalačkih stanova - 2 komada	8.000,00
25.	Odlazak na seminare tkanja i vezanja	2.750,00
26.	Ostala gostovanja (Samobor 2x, Križ, Hrv. Kostajnica, Sisak)	7.686,00
	7.686,00	
27.	Nabava bajsicе	9.760,00
28.	KAJ BUŠ - Dramski festival kajkavskog govornog područja	7.729,25
29.	Nabava miksete za razglas s pojačalom	5.634,11
30.	Otkup ženskih narodnih nošnji Sonta - I rata	4.000,00
31.	Odlazak na gostovanje u Slovačku - Devinsko Novo Selo	7.500,00
32.	Otkup čardaka za potrebe etnozadruge	19.000,00
33.	Žice za instrumente	2.741,02
34.	Uređenje službenih prostorija	4.278,31
35.	Prigodni pokloni na gostovanjima	4.315,00
36.	Troškovi stručnih voditelja	73.852,00
37.	Troškovi sekcija na nastupima	4.885,55
38.	Uredski materijal	2.047,54
39.	Božićni koncert	4.501,55
40.	Članarina, pretplate, vijenci	3.140,00
41.	Poštanske, telefonske i internet usluge	5.742,82
42.	Usluge Zagrebačke banke	936,21

UKUPNI RASHODI: **359.588,08**

REKAPITULACIJA:

UKUPNO PRIHODI:	376.495,04
UKUPNO RASHODI:	359.588,08
SALDO NA DAN 31.12.2006:	16.906,96
U GOTOVINI:	707,3
NA ŽIRO RAČUNU:	16.199,66

MARJAN DETELIĆ

WWW.OSS-BUSEVEC.HR

OGRANAK U ŽUPANJI, 07. 01. 2006

Slavonska fešta

Ogranak "Seljačke Sloge" Buševec gostovao je 07. 01. 2006. u Županji na proslavi 55. godišnjice KUD-a "Kristal Sladorana" Županja. Ogranak već nekoliko godina uspješno surađuje sa Županjcima te je kroz to vrijeme stvoreno veliko i iskreno prijateljstvo između ova dva društva. Predstavili smo se koreografijom Turopolja, a osim nas gost je bio i KUD "Jelačić" iz Petrovaradina, a proslavi su prisustvovali i domaćini koji su pokazali dio velikog bogatstva svojeg folklora. Domaćini su nas zaista lijepo ugostili, a međusobno nismo skrivali oduševljenje što se opet vidimo i što se možemo udružiti u veselju, a pogotovo u zajedničkom plesu i pjesmi odmah nakon priredbe. Za zabavni dio pobrinuli su se "Kristali", domaći tamburaški sastav koji nas je oduševio svojom svirkom i pjesmom, te smo tako do 2 sata ujutro bez predaha plesali i pjevali, svi jako dobro raspoloženi, čak se i Momin brk stalno smijao. Nakon dobre slavonske kuhinje i nezaobilaznih kolača, slavonskog kola i atmosfere koju samo Slavonci znaju napraviti takvom kakva je bila (a to morate doživjeti) teška srca smo se uputili prema Buševcu uz obećanje da će dragi nam Županiji uskoro biti i naši gosti.

Tea Rožić

GOSTOVANJE U HRVATSKOJ KOSTAJNICI, DRAMSKA GRUPA DIOGENEŠ,
10.03.2006.

SKUPŠTINA OSS BUŠEVEC, 26.03.2006.

DJEĆJE IGRE- BUŠEVEC, 30. 04. 2006.

Drmeš, polka i poskočica

Premda prohладна i kišovita nedjelja nije nas omela da sa velikim veseljem dočekamo sve naše goste koji su se ove godine odazvali na naš poziv da sudjeluju na 4."DJEĆJIM IGRAMA" –međužupanijskom susretu dječjih folklornih skupina.

Ovaj put ugostili smo:

KUU „Zvon“ župne zajednice Mala Subotica iz Male Subotice

KUD „Dućec“ iz Mraclina

KUD „Rudar“ iz Glogovca

KUD "Preporod" iz Dugog Sela

KUD „Kristal-Sladorana“ iz Županje

KUD „Moslavec“ iz Volodera,

Osim gostiju u programu su sudjelovala i djeca našeg podmlatka i to D i B grupe te tamburaši B grupe. Puna dvorana Doma kulture u Buševcu sa oduševljenjem je pratila program, a gledajući sve to dječje veselje koje se vidjelo na licima malih i onih nešto malo većih izvođača, ispunila je srećom i radošću srca publike. Na samom kraju programa predstavnici svih učesnika zajedno sa našom B grupom otpjevali su publici pjesmu Laku noć kao pozdrav do sljedećeg susreta. To nije bilo sve.

Uz muziku tamburaša A grupe druženje svih sudionika, njih 300-tinjak nastavilo se u Vatrogasnem domu, pjesma se orila iz mladih grla, a noge poskakivale plešući drmeše, polke i poskočice. Ipak, rastanak je bio neminovan ali uz obećanja da do novih susreta nećemo dugo čekati.

SMOTRA KOREOGRAFIRANOG FOLKLORA VELIKA GORICA, 22.04.2006.

FLORAART NA BUNDEKU, 04.06.2006.

CJELOVEČERNJI KONCERT, 11.06.2006

Kreni kolo po Hrvatskoj

Uz već prepoznatljive taktove posavskog, zagorskog, draganičkog ili turopoljskog drmeša, klapskom pjesmom „Golube pitomi“ donijeli su dašak mora, a kruna svega bila je koreografija pod nazivom „Šokačka kola Sonte“

Posavina, Baranja, Splitski plesovi, Turopolje, Zagorje ili Draganičko polje samo su neke od koreografija koje je Ogranak „Seljačke Sloge“ poklonio svojim sumještanima i svima onima koji su se u Nedjelju, 11. 06. zatekli u društvenom domu u Buševcu. Svoj rad članovi plesne i tamburaške „A“ ekipe su, naime, predstavili i podarili gostima u dvosatnom cjebovečernjem programu pod nazivom „Kreni kolo“, a u kojem smo prošetali svim regijama Lijepe naše.

I ritam drmeša i dašak mora

Uz već prepoznatljive taktove posavskog, zagorskog, draganičkog ili turopoljskog drmeša, klapskom pjesmom „Golube pitomi“ donijeli su dašak mora, a kruna svega bila je koreografija pod nazivom „Šokačka kola Sonte“, kojom su se predstavili i na ovogodišnjoj gradskoj smotri folklora. Naime, Šokci sonte u Bačkoj (Vojvodina) s velikom ljubavlju čuvaju svoj hrvatski identitet; i to govorom, narodnom nošnjom, plesom, pjesmom i glazbom, a Buševčani na ovaj način dali i svoj doprinos očuvanju hrvatske šokačke kulture u Vojvodini. Program je zaokružen dobropoznatom turopoljskom svadbom kojom su prikazali svadbene običaje Turopolja.

Snagu crpimo iz publike

Predsjednik OSS-a, Nenad Rožić tom je prigodom naglasio kako je cijelovečernjim koncertom Buševec podsjetio publiku koliko znaju i mogu, a to je samo dokaz predanog rada i truda svih ovih godina. „Ovaj smo koncert posvetili isključivo našim mještanima, ali i svim onima koji prate i vole ono što radimo“, rekao je, te dodao kako najveću snagu i inspiraciju crpe upravo iz publike koja ih vjerno prati i podržava. Zadovoljstvo nisu krili ni voditelji, Mojmir Golemac i Stevo Borić, koji su nastup ocijenili čistom peticom.

Ana Katulić

DANI SVETOG VIDA U MRACLINU, 18.06.2006.

IVANJE U BUŠEVČU 25-28.06.2006

Nek' gori ivanjski kriješ

Još jedan novitet obzirom na prošle godine je i novi izgled ljetne pozornice. Imitacija starog čardaka rad je akademskog kipara Radivoja Jovičića

Dani svetog Ivana Krstitelja, ujedno i zaštitnika Buševca, već tradicionalno su 25. lipnja, brojnim kulturnim i dramskim događanjima obilježeni u našem kraju. Iako su prognostičari tjeđan dana ranije najavljivali kišu i oborine, kako se kaže „na Ivajne Bog pomajne“, tako je i nas dočekalo sporno i sunčano nedjeljno poslijepodne. Ove je godine Ivanje održano u dva dana pa je tako u subotu održan malonogometni turnir na igralištu SD Polet koji je privukao velik broj starijih nogometnih znalaca, bivših igrača, kao i mlađih nuda velikogoričkog športa, a zasluženo prvo mjesto, pripalo je ekipi „Polet“-ovih veterana.

Tradicijsko graditeljstvo u Turopolju

U prostorijama škole, isti je dan održano i predavanje na temu predajnog graditeljstva u Turopolju, u sklopu kojeg je bila postavljena i prigodna izložba slika. Akademski kipar, Radivoje Jovičić, posebnu je pažnju posvetio upravo starim kućama i čardacima kojih u Turopolju ima sve manje. Mještani su, tom prigodom, upoznati i s načinom izgradnje čardaka, koji su se nekada, prema Jovičićevim riječima, gradili po biblijskom principu. Kamen temeljac simbol je Isusa, dvanaest potpornih kamenova simboliziraju dvanaestoricu apostola, a najvažniji je dio takozvani „kamen nagazni“ koji se mogao pronaći na ulazu svake kuće. „Dok ste na nagaznom kamenu još ste u dvorištu, tek kad njega prođete, onda ste gost u kući.“, objasnio je Jovičić.

Susret generacija na kazališnim daskama

U večernjim satima, glumci su izveli premijeru predstave "Priča o Jobu", u kojoj se, pod redateljskom palicom Romane Rožić, sukobljavaju dobro i zlo. Svevremenskom pričom o ljudskim slabostima, naši su se Buševčani publici pokazali u malo drugačijem svjetlu, no, ne bi pogriješili kad bi rekli kako je za velik dio humorističnog djela bio zadužen lik Sotone kojeg je odlično predstavio naš vrsni glumac Stjepan Rožić- Pepek.

Uz starije amatere, dozu smijeha donijeli su i najmlađi. Predstava simboličnog naziva „Sladoledar“, opisuje zgode i nezgode dvojice dječaka koji su u jedno vruće popodne odlučili osvježiti grla sladoledom, a dočekale su ih roditeljske batine i prijekori. Tekst i ovoga puta potpisuje Natalija Bobesić, a mali su glumci, uz talenat, pokazali i koliko cijene i poznaju svoj kraj i kajkavsko narjeće, jer je cijela predstava bila upravo na dijalektu, što je oduševilo mnogobrojnu publiku.

Dvije tisuće posjetitelja u Buševcu

Sunčana nedjelja od jutra je obećavala dobar provod i broje goste. Nakon jutarnje i popodnevne svete mise, koju je upotpunio i nastup zbara Župe Blažene Djevice Marije iz Velike Gorice, na ljetnoj su se pozornici izmjenjivala gostujuća društva; Folklorni ansambl Šiljakovina, KUD „Graničar“ iz Križa, KUD „Vrhovje“ župe Dubranec, kao i naši domaći folkloriši iz „B“ plesne i tamburaške grupe. Gosti su nas počastili plesovima Bunjevca, Baranje te Posavine i Turopolja, tamburaši su izveli prigodni intermezzo, a pjevači iz Dubranca i nekoliko prigodnih pjesama. Uz folklorni program, nešto više od dvije tisuće posjetitelja, imalo je prilike isprobati vožnju na konjima, a uz bogatu gastro ponudu nije nedostajalo ni prigodnih prodajnih izložbi domaćih proizvoda, suvenira i keramike. Prodajni sajam upotpunili su između ostalog, Etno radiona Čehulić, Penna d.o.o, Suveniri ZP; Zdenke Petras iz Vukovine, rakije Haluga te brojni drugi.

Novi izgled pozornice

Još jedan novitet obzirom na prošle godine je i novi izgled ljetne pozornice. Imitacija starog čardaka rad je akademskog kipara Radivoja Jovičića, a Buševčanima ju je, kako kaže, odlučio pokloniti nakon što je video koliko truda, rada i zajedništva ulazi u kulturu i tradiciju svog sela. „Buševec je ovime dobio prvu pravu folklornu pozornicu, a osim koreografiranih folklora ona nudi i brojne druge mogućnosti improvizacije i imitacije; baš onako kako se nekad plesalo u selu“, naglasio je Jovičić. Kao znak zahvalnosti, predsjednik Mjesnog odbora Buševec, Igor Horvačić, Jovičiću je uručio maketu turopoljskog čardaka, u nadi kako će se slična suradnja nastaviti na obostrano zadovoljstvo.

Svečanost je zaokružena paljenjem ivanjskog kriješa, koji je, prema drevnim vjerovanjima, odagnao sva zla u protekloj godini, a prizvao i ostavio svo dobro. Veliki i mali kriješ ujedno simboliziraju i oproštaj od proljeća, dolazak ljeta, te nove gospodarske godine. Blagdan Ivana, ujedno i najduži dan u godini, osim kriješom, bio je ispraćen i dobrom glazbenom podlogom za koju su bili zaduženi grupa „Viking“, te naš tamburaški sastav, grupa „Oktava“.

Ana Katulić

DJEĆJA SMOTRA U SV. NEDJELJI, 24.06.2006.**Nastup i audicija**

Sudjelovanje na Dječjoj smotri u Svetoj Nedjelji ujedno je bila i svojevrsna audicija B grupe za nastup na ovogodišnjim Dječjim Vinkovačkim jesenima; trebalo se dokazati i pokazati a svatko je najbolje znao što i koliko može

Paklena vrućina, točno je podne i sve je spremno za polazak prema Sv. Nedjelji. Kao i obično svi smo došli spremni i, što je najvažnije, na vrijeme. Sudjelovanje na Dječjoj smotri u Svetoj Nedjelji ujedno je bila i svojevrsna audicija B grupe za nastup na ovogodišnjim Dječjim Vinkovačkim jesenima. Dakle, može se reći da je bilo puno posla: trebalo se dokazati i pokazati a svatko je najbolje znao što zna i može.

Mimohod uz pjesmu i ples

Odmah po dolasku krenuli smo prema obližnjoj školi gdje smo imali osiguran prostor za presvlačenje. Nakon poduzeg oblačenja djevojaka (ipak smo cure pa nam malo duže treba) i nešto kraćeg oblačenja muške ekipe, krenuo je mimohod. Uz pjesmu i dobру svirku naših mladih tamburaša obišli smo samo malen dio tog lijepog gradića, i pri tome smo uspjeli zaintrigirati i svakako razveseliti tamošnje stanovnike. Na smotri je sudjelovalo 14 društava, a među njima posebno su se isticali Mađari sa svojim zanimljivim plesovima. Mi smo, kao šećer na kraju, nastupili sa našim Turopoljskim pjesmama i plesovima zadnji i usprkos laganoj tremi nastup smo jako dobro odradili.

Petra Črnko

PRIČA O JOBU U LUKAVCU 27.06.2006.**Nova predstava- nove ovacije**

U svijetu profesionalnog kazališta i filma s kojim se svakodnevno susreće, prema riječima redateljice, i danas je puno Buševčana. No, amateri, iako to rade prvenstveno iz ljubavi prema selu i jeziku, svojim bi sposobnostima mogli parirati kolegama glumcima

Najnovija kazališna predstava kojom su se Buševski amateri publici predstavili u protekloj godini nosi naziv "Priča o Jobu". Predstava u režiji Buševčice Romane Rožić predstavljena je i u starom gradu Lukavcu te još jednom, kao i sve prethodne predstave ove veselje družine, posjetiteljima izmamila osmjeh na lice.

Biblijska priča na buševski način

Ovoga su se puta, naši amateri pozabavili biblijskom pričom o vjeri, strpljivosti, kušnji, ali i pobjedi dobra nad zlom. Navedene karakteristike, kroz lik Joba, na lukavečkoj je pozornici oživio Zlatko Vnučec, uz kojeg se, u glavnim ulogama, pojavljuju i Stjepan Rožić kao Satan, te Marica Grđan u ulozi anđela. Uz njih, svoj su doprinos dali i Dragica Kos u ulozi Jobove supruge, te tri prijatelja koje tumače Zlatko Bobesić, Franjo Detelić i Branko Berković. Zapažen je ostao i nastup triju glasnika koje su utjelovili Nenad Lukić, Matija Detelić i Branislav Katulić, kao i glas Boga u odličnoj

interpretaciji Josipa Sovine. Ono što je dalo poseban štih predstavi zasigurno je i glazbena pratnja; snažnim zvukovima bubenjeva, napetost je dočarao Bojan Tošić, dok je na gajdama te flauti zasvirao Marko Robić. Naravno, ne smijemo zaboraviti ni tehnički dio posla, za koji su, kao i svaki put, bili zaduženi Ivica Rožić i Mario Detelić.

DUPLERICA

Kajkavski dijalekt- zaštitni znak

izrazito ponosna na svoje korijene. Ni ovoga puta nisu izostale pohvale; kako od strane organizatora, tako i publike. Iako je mnogima poznat rad amatera iz Buševca, među publikom je bilo i onih koji su njihove mogućnosti vidjeli po prvi puta. Posebno ih je oduševio kajkavski dijalekt, kojeg Buševčani njeguju u gotovo svim svojim predstavama, i koji je već odavno postao njihov zaštitni znak. Druženje je nastavljeno prigodnim domjenkom u novouređenim prostorijama dvorca, a glumcima je, među ostalima, tom prigodom, čestitao i župan POT-a, Franjo Kos.

„Oduševljava me rad s Buševčanima“

Redateljica, Romana Rožić, inače rođena Buševčanka naglasila je kako suradnja s pučkim kazalištem traje već dugi niz godina, pa se tako uvijek iznova raduje suradnji sa svojim vršnjacima i kolegama. „Tu je prije svega mnogo emocija, a ono što me oduševljava je rad s ljudima sa kojima sam rasla i igrala se. Sve te ljudе pozajem od djetinjstva i to je meni pravo zadovoljstvo“, istaknula je.

Ako se sjećate, prije nekoliko godina Romana je režirala i sjajnu komediju „Točno u podne“, a, kako kaže, suradnju će sigurno nastaviti i sljedećih godina, naravno, koliko joj profesionalne obaveze budu dopuštale.

Ana Katulić

IZVJEŠTAJ O KAZALIŠNOJ PREDSTAVI "PRIČA O JOBU"

"Priča o Jobu" je kazališna predstava i uprizorenje poznatog biblijskog teksta "Knjiga o Jobu". Tekst je dramaturški obradila redateljica Romana Rožić. Takvu, za kazalište prilagođenu građu su na kajkavski preveli Zlatko Bobesić i Mile Tošić. U predstavi je sudjelovalo 11 glumaca: Zlatko Vnučec, Zlatko Bobesić, Franjo Detelić, Branko Berković, Stjepan Rožić, Marija Grđan, Josip Sovina, Draga Kos, Nenad Lukić, Branislav Katulić i Matija Detelić.

Osim glumaca, tijekom izvođenja, na pozornici su prisutna i 2 glazbenika koji uz "živu" glazbu prate predstavu. To su Marko Robić /gajde, frula, udaraljke/ i Bojan Tošić /bubanj/. Glazbu je odabrao Mojmir Golemac. Posebnost rada na predstavi je izgled glavnog lika: Joba /tumači ga Zlatko Vnučec/ koji treba ne samo glumom već i vanjštinom dočarati mučenika i tjelesno oboljelog čovjeka. U tu svrhu je angažirana profesionalna kazališna i filmska maskerka Jolanda Buhin koja je za Joba izradila masku i kostim.

Za predstavu je izrađena scenografija a dominira veliki drveni okvir koji kao okvir slike uokviruje prizore na sceni. Za tehničku izvedbu scenografije, rekvizitu i ostale tehničke zahtjeve zaslužan je Ivica Rožić. Kostime je odabrala sama redateljica uz pomoć Barice Katulić.

Rad na predstavi je započeo u veljači 2006. godine. Bile su to prve pripreme, prevođenje teksta na kajkavski, prve čitaće probe. Nakon kraćeg prekida, intenzivniji rad na predstavi počinje koncem travnja mjeseca 2006.g. "Priča o Jobu" je premijerno izvedena pred publikom nakon 30 proba. Bilo je to 24.06.2006. u Buševcu. Nakon toga, predstava je izvedena 27.06. u dvorcu Lukavcu, kao dio programa Goričkih večeri. S "Pričom o Jobu" je dramska grupa Ogranka seljačke sloge Buševec gostovala na 6.festivalu pučkog teatra u Čavlima 8.07.2006.

Priprema se nastup na SKAZ-u za 2007g. i produljenje predstave koja zbog težine teksta nije trajala dulje od 40 min. Nakon toga se planiraju daljnje izvedbe i gostovanja.

Romana Rožić
dipl. filmska i TV redateljica

GOSTOVANJA FOLKLORNIH DRUŠTAVA IZ BUGARSKE I MAKEDONIJE, 28.06.2006.

Bugarski i makedonski ritmovi u Buševcu

Nastupom folklornih skupina iz Bugarske i Makedonije, u srijedu, 28.06. u društvenom domu u Buševcu održan je prigodan koncert u sklopu, još uvijek aktualnog Ivanja i Goričkih večeri. Osamdesetak mališana, članova folklornog ansambla „Ljupčo Santov“ iz Orizarija; Makedonija, i folklorne skupine „Devnenče“ nedaleko grada Devna u Bugarskoj posjetiteljima su se predstavili pjesmama i plesovima svog zavičaja, a uz male folkloriste, nastupio je i prateći orkestar. Tom su prigodom posjetitelji mogli poslušati kako zvuči izvorni, makedonski ili bugarski melos, ili pogledati bogatstvo boja i narodnih nošnji gostujućih društava.

Većina sudionika bila su djeca između deset i petnaest godina, no program u trajanju gotovo sat vremena pokazao je kako i oni najmlađi zaista mogu stati uz bok i profesionalnim plesačima. Ovo je ujedno bio i prvi posjet ova dva društva Buševcu, a prvenstveno s ciljem da se djeca međusobno druže, ali i upoznaju kulturu drugih naroda.

Mnogima je poznato kako su Buševčani prije nekoliko godina pokrenuli suradnju i s folklornim grupama iz Vojvodine i Istibanje (Makedonija), a nadaju se kako će se i ovaj susret pretvoriti u dugogodišnje druženje. Članovi gostujućih ansambla, nakon posjeta Buševcu, nastavljaju svoju turneju po Hrvatskoj. Već idući tjedan putuju na Međunarodni festival dječjeg folklora, a nastupit će i na ovogodišnjim malim Đakovačkim vezovima.

Ana Katulić

SMOTRA DJEĆJEG FOLKLORNOG STVARALAŠTVA, 01.07.2006.**Ples, smijeh i nogometna utakmica**

Ogrankova D grupa u Subotici se predstavila koreografijom *Prasićkanje*

Kulturno-umjetnička udruga "Zvon" župne zajednice Mala Subotica već šestu godinu zaredom organizira Smotru dječjeg folklornog stvaralaštva međimurske županije u Maloj Subotici, a početkom srpnja na smotri je sudjelovala Ogrankova najmlađa D grupa sa svojom koreografijom "Prasićkanje".

Posjet etno muzeju

Polazak je bio dogovoren za 11 sati prijepodne, a uzbuđenja među djecom nije manjkalo. Nakon jednosatnog putovanja stigli smo na odredište i najprije posjetili gradsku etno zbirku. Vidjeli smo različite stare predmete poput ormara, korita, kreveta i kuhinjskog pribora, a kako nam je ostalo nešto vremena uspjeli smo i fotografirati djecu koja su vješto pozirala kraj izložaka. Povorka koja je uslijedila nakon presvlačenja počela je kod škole, a završila kod društvenog doma u kojem su grupe nastupale, dok su kraj samog doma bili postavljeni šatori iz kojih su se preko projektorâ mogle pratiti točke.

Izgubio se vozač

Sve posjetitelje i učesnike nakon programa uz prigodnu večeru zabavljala je grupa "Vulkan" iz Male Subotice. Naš pomladak se nakon odlično odrâđenog nastupa zasluzeno zabavio uz svakojake atrakcije koje su im bile ponuđene, ali nažalost, s vremenom je došlo vrijeme za polazak kući. No ipak, tu je došlo do malih poteškoća. Naime, naš vozač uspio se izgubiti, no za to nije kriva njegova nesnalažljivost već nogometna utakmica kojoj on jednostavno nije mogao odoljeti. Zahvaljujući malim nogometnim umovima naših malih Ogrankaša uspjeli smo ga pronaći, te smo uz pjesmu i smijeh veselo krenuli kući.

Petra Črnko

SMOTRA FOLKLORA U POŽEGI, 3.9.2006.**Turopoljska mladenka-prva do najljepše**

Irena Kovačević, gracioznog držanja i ponosnog osmjeha, odjevena u tradicionalnu narodnu nošnju turopoljske mladenke, osvojila je slavonsku publiku i strogi žiri, te ponosno i zasluženo odnijela titulu u svoj rodni Buševec

Ogranak "Seljačke sloge" Buševec nastupio je u Požegi na smotri folklora "Oj Požego, sve ti je na glasu" koja je održana u sklopu tradicionalne manifestacije glazbenog festivala Zlatne žice Slavonije na Trgu Sv. Trojstva. Smotru je otvorio župan Zdravko Ronko. Pedesetak folkloraša predstavilo se razdraganoj publici na glavnem trgu izvedbom skraćene verzije čuvene i svjetski poznate "Turopoljske svadbe".

Turopoljci u Slavoniji

Odličan scenski nastup praćen vrhunskom svirkom, plesom i pjesmom, originalne turopoljske nošnje svih izvođača, uz malu dozu humora i glume prenijeli su jedan malen dio turopoljskih svadbenih običaja u simpatičan i gostoljubiv slavonski gradić. Osim Buševca, nastupili su: KUD "Šokadija" iz Ladimirevca, KUD "Tamburica" iz Velimirovca, KUD "OS" iz Odranskog Obrežja, KUD "Tomislav" iz Sibinja, KUD "Ivan Filipović" iz Velike Kopanice, KUD "Sveta Ana" iz Vučjaka, KUD "Bribir" iz Bribira, KUD "Seljačka sloga" iz Slakovca, GKUD "Požega" iz Požege te KUD "Poljadija" iz Graberja.

Izbor najljepše snaše

U sklopu Smotre održana je i prodajna izložba tradicionalnih slavonskih kolača te izbor Ljepotice festivala. U izboru najljepše djevojke ili snaše bilo je 12 sudionica, a titulu najljepše ponijela je Vedrana Lesan iz Sibinja. Njena prva pratilja bila je naša Irena Kovačević kao predstavnica Zagrebačke županije, dok je druga pratilja Valentina Šag iz Kutjeva. Sandra Vuletić iz Velike Kopanice izborila je četvrti mjesto i pohvalu. Irena Kovačević, gracioznog držanja i ponosnog osmijeha, odjevena u tradicionalnu narodnu nošnju turopoljske mladenke, osvojila je slavonsku publiku i strogi žiri, te ponosno i zasluženo odnijela titulu u svoj rodni Buševec. Smotru folklora organiziralo je GKUD "Požega" te Glazbeni festival "Zlatne žice Slavonije", a nakon službenog dijela programa uslijedila je pučka veselica s tamburicom, hranom, a sve zaliveno dobrim vinom i obiljem dobrih želja za sve sudionike Smotre!

Spektar boja i običaja

Svi izvođači prikazali su lijep program i nagrađeni su obilnim ovacijama publike na prepunom trgu, a posebno dojmljiv bio je svečani mimohod svih sudionika kroz Požegu. Predivno je na jednom mjestu vidjeti mnoštvo ljudi koji drže do svojih narodnih običaja, ponosno ih prenose sa koljena na koljeno i čuvaju da ne padnu u zaborav.

Jasmina Bobesić

GOSTOVANJE U KOLJNOFU MAĐARSKA, 08.09.2006.

DJEĆJE VINKOVAČKE JESENI, 09-10. 09. 2006.

Dobro raspoloženje u Sotinu

Naša B grupa gostovala je na dugo očekivanim "Dječjim Vinkovačkim jesenima" kao predstavnik Zagrebačke županije. Boravak u Vinkovcima, odnosno u Sotinu, gdje smo bili smješteni, bio je predviđen za razdoblje od 09-10.09. 2006. Na put se krenulo u Subotu oko 7 ujutro na čelu sa logistikom koju su činile Ljiljana Katulić, Sanja Bobesić i Željka Črnko. Samo putovanje prošlo je u najboljem redu, a šala i smijeh bili su glavna okupacija nas mladih folkloraša. Neposredno nakon dolaska u Sotin bili smo smješteni kod domaćina koji su se potrudili da se osjećamo ugodno kao kod kuće. Kako nam je dnevni raspored bio prilično popunjen imali smo vrlo malo vremena za ručak i spremanje tako da smo sve obavili relativno brzo.

Prvi nastup bio je predviđen za subotu, u 17 sati u šatoru na Trgu Vinkovačkih jeseni. Na veliko iznenađenje mlađih sudionika jedan od voditelja bio je i poznati Kristijan Ugrina koji je svojim šalama i pošalicama uspio istjerati i ono malo treme koju smo imali. Kao što se i očekivalo nastup je prošao jako dobro a nakon povratka u Sotin i zajedničke večere ostatak vremena smo proveli u druženju sa domaćinima i mještanima Sotina. Sljedeće jutro imali smo još jednu obavezu - mimohod po ulicama Vinkovaca. Kako je nekima prethodna noć protekla uz male količine sna, nisu baš svi bili u dobrom raspoloženju, ali sunčan dan i ulice prepune ljudi potaknule su nas da budemo veseli i da nastup odradimo jednako dobro kao i dan prije.

Pjesmama i plesovima Turopolja oduševili smo sve prisutne, te pljeska za nas mlade folkloriste nije manjkalo, a samim time bili smo potaknuti da budemo još bolji i da damo sve od sebe. Ponosni što je još jedan uspješni nastup iza nas, krenuli smo domaćinima kako bi se spremili za povratak kući. Nakon zajedničkog ručka u školi bili smo spremni za polazak, a našem domaćinu, članovima KUD-a "Matija Gubec" uputili smo poziv da se sljedeće godine vidimo kod nas, na našim Dječjim igrama. Na povratku smo stali u Vukovaru i kod Križa na ušću Vuke u Dunav zapalili svijeće za sve pale žrtve za slobodnu Hrvatsku.

Petra Črnko

3. MEĐUNARODNI TAMBURAŠKI FESTIVAL, 29.09-01.10.2006.**Nek' zvone tambure**

Sve gostujuće grupe imale su priliku posjetiti i radionicu za izradu glazbala „Forte“ gdje su uz stručno vodstvo čuli i vidjeli kako nastaje tambura. Većini je to bilo prvi puta da vide kako nastaje tambura

Ove godine smo okupili tamburaške sastave iz 7 zemalja (Slovačka, Austrija, Slovenija, Mađarska, Vojvodina-Srbija, Crna Gora i Hrvatska). Događanja vezana uz festival su započela 29.09.06. (petak) dolaskom grupe iz Crne Gore i Slovačke, a ista večer u 21,00 sat je upriličeno predavanje na temu: „Tambura Hrvatski nacionalni instrument“ kojeg je odlično prezentirala mr.sc. Irena Miholić iz Instituta za etnologiju i folkloristiku iz Zagreba. Naši gosti, ali i naši domaći ljudi ljubitelji tambure i tamburaške glazbe mogli su čuti puno interesantnih informacija iz povijesti tambure o kojoj nažalost većina tamburaša malo zna.

Subota 30.09.06. je predviđena kao jedno cijelodnevno događanje i druženje tamburaških sastava. Najprije su nam se ujutro pridružile grupe iz Vojvodine, Austrije i Mađarske te smo svi zajedno otišli na turističko-promotivnu-edukativno-gospodarski obilazak Zagrebačke županije. Ovaj puta naš izbor je bio Grad Samobor i njegova okolica, najprije smo vidjeli jednu od najljepših kontinentalnih špilja – Grgasovu špilju u Otruševcu, koju je njezin vlasnik g. Josip Grgas otkrio sasvim slučajno 1973. godine prilikom miniranja terena, a za potrebe proizvodnje kreča. Nakon špilje posjetili smo obiteljsko gospodarstvo Pavlin iz Vrhovčaka, gdje nas je ljubazni domaćin upoznao sa sortama vina koje se uzgajaju na samoborskom području, te smo uz priču i degustaciju promovirali zaštićene robne marke Zagrebačke županije „Bermet“ i „Samoborsku salamu“. Nakon ugodnog druženja u seoskom gospodarstvu Pavlin put nas je vodio do Samoborskog muzeja, gdje smo se uz stručno vodstvo upoznali sa samoborskom poviješću i općenito sa kulturom ovog kraja. Na kraju smo sve zasladiли samoborskim kremšnitama u kavani Livadić i posjetili II. dane samoborskih kremšnita koji su se upravo održavali na Trgu.

Slijedio je povratak u Veliku Goricu gdje su nam se pridružile grupe iz Slovenije. Svi izvođači su bili u posjetu Muzeju Turopolja, a delegacije su bile na prijemu u poglavarstvu gdje nam se sa par lijepih riječi obratio naš zamjenik gradonačelnika, Goran Beus Richembergh i podijelio poklone svim grupama. Nakon ručka koji je pripremljen za sve grupe slijedile su tonske probe, koje je odradio naš ton majstor g. Danijel Skrbin. Sve gostujuće grupe imale su priliku posjetiti i radionicu za izradu glazbala „Forte“ vlasnika Marinka Katulića, gdje su uz stručno vodstvo čuli i vidjeli kako nastaje tambura. Većini je to bilo prvi puta da vide kako nastaje tambura, a svoje oduševljenje viđenim su iskazali i postavljajući niz pitanja vlasniku radionice. I nakon što je naša crkva odzvonila „večernju“ u osam sati festival je mogao početi.

Nakon uvodnog pozdrava predsjednika OSS Buševec Nenada Rožića i prigodnog otvaranja festivala Gorana Beusa Richembergha, riječ je preuzeila naša voditeljica Antonija Gradac

koja je u maniri vrhunskih TV voditelja odradila cijeli program. Nakon službenog dijela programa u kojem je svaka grupa izvela program u trajanju od 10 min podijeljeni su pokloni i zahvalnice od organizatora. Program koji je trajao dva i pol sata s pozornošću je pratila puna dvorana gledatelja koji su burnim aplauzom nagrađivali svaku skladbu koja ih se dojmila. Niti nakon dva i pol sata službenog programa zvuci tambure nisu utihнуli jer su se svi izvođači i njihovi domaćini preselili u Vatrogasni dom, gdje je uz zajedničku večeru svaka grupa odsvirala po pola sata neobavezognog programa. Ispreplitali su se orkestri iz raznih zemalja, a povremeno su na pozornici svirala po dva, tri ili četiri tamburaška sastava zajedno.

Već sada se može reći da je međunarodni tamburaški festival, kojeg organizira Ogranak „Seljačke slike“ Buševec, postao tradicija koja je opravdala svoju svrhu i ciljeve. Ciljeve koje smo postavili sebi, ali i široj društvenoj zajednici su:

- organizirati festival za tamburaše amatera koji djeluju pri KUD-ovima ili drugim društvima
- promovirati tamburu i tamburašku glazbu u zemlji, ali i diljem svijeta
- ne dopustiti da naš „nacionalni instrument“ ostane u zapećku medijskog praćenja
- organizirati druženje tamburaša koji će svojim dobrim vibracijama širiti duhovnost tamburaške glazbe.

Pohvale na organizaciji, gostoprimestvu i širenju pozitivnih vibracija dobili smo od svih gostujućih grupa, a većina bi rado da ponovno gostuje na našem festivalu. Naravno odmah su uslijedili i pozivi za gostovanjem u Slovačkoj, Sloveniji i Crnoj Gori na manifestacijama i festivalima koje oni organiziraju. Druženje tamburaša je potrajalo do ranih jutarnjih sati, a takvu pozitivnu vibraciju i mogućnost zbližavanja ljudi nema niti jedan instrument osim tambure.

Na našim pozornicama su se te večeri izredali tamburaši od 10 do 75 godina, ali je svima zajedničko jedno – ljubav prema tamburi i tamburaškoj glazbi. Smatram da smo svi zajedno još jednom uspjeli dokazati da se u jednom „malom mjestu“ mogu događati „velike stvari“, još samo da to počnu shvaćati i mediji na državnoj razini, gdje bi nam onda bio kraj.

Uz pozdrav „NEK ZVONE TAMBURE“

Do novog viđenja u Buševcu želi Vam vaš predsjednik

Nenad Rožić

Organizatori:

Festival je održan pod pokroviteljstvom Grada Velike Gorice, Ministarstva kulture RH i Zagrebačke županije, a medijski pokrovitelji su bili RVG, Reporter, TVG Report, Regionalni tjednik, VG News, RTL-Lekenik, Hrvatski katolički radio, Radio Banovina i Hrvatski radio. Svi su oni dali svoj doprinos promociji festivala i tamburaške glazbe na čemu im se zahvaljujemo. Da bi festival i sve oko njega bilo što bolje pripremljeno pomogli su nam i naši suorganizatori Zajednica kulturno umjetničkih udruga Velike Gorice te Turistička zajednica Velike Gorice i Zagrebačke županije.

Gosti

Svoju virtuoznost sviranja na tamburi (ali i na drugim instrumentima ili pjevanjem) su nam prikazali:

- PD „CIRKOVCE“ – Cirkovci (Slovenija)
- Folklorno društvo Javorje – Šmartno pri Litiji (Slovenija)
- HKD „Koljnof“ – Koljnof (Mađarska)
- KUD „Kristal – sladorana“ – Županja (Hrvatska)
- Mjenofski tamburaši – Mjenovo (Austrija)
- KUD „Velika Mlaka“ – Velika Mlaka
- Udruženje etnomuzikologa „Sljedbenici Tumbas Pere-Haje“ Subotica (Vojvodina-Srbija)
- Tamburaški sastav „Begini“ – Jastrebarsko (Hrvatska)
- GTO „Limski biseri“ – Bijelo Polje (Crna Gora)
- FG „Črip“ – Devinsko Novo Selo (Slovačka)
- OSS Buševec.

Dar

Dodijelili smo i jedan poklon tamburu – bisernicu KUD-u Javorje iz Šmartnog pri Litiji (Slovenija) za ukupni dojam i promicanje tambure i tamburaške glazbe diljem svijeta.

SURADNJA S HRVATIMA U RUMUNJSKOJ 13, 14,15.10.2006.**Prijateljstvo na relaciji Buševec-Klokotić**

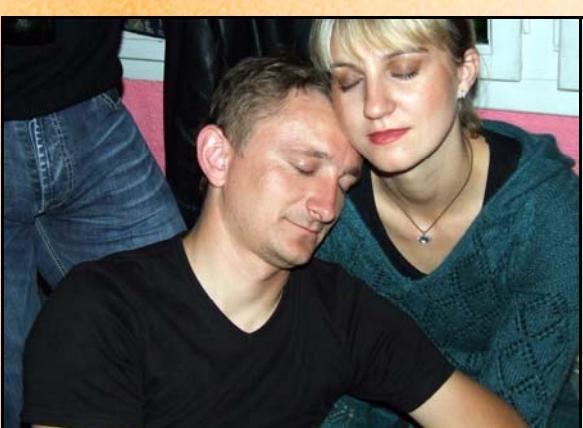
Uz nastup u Klokotiću bilo je i vremena za šoping, janjca, nogomet i disco

Kulturna suradnja s našim Hrvatima što već stoljećima žive u Rumunjskoj (oblast Karaš – Severin), koja je započela davne 1973. godine, nastavljena je i ove godine našim posjetom prijateljima u Klokotiću. Bez obzira što je bio 13. i još k tome i petak, ekipa od 50-tak članova OSS Buševec je točno u ponoć krenula u još jednu od mnogobrojnih kulturnih misija – posjet našim dragim prijateljima u Klokotić.

Ugodna vožnja do Klokotića

Uz ugodnu vožnju našeg prijevoznika gosp. Heraka i malo brljanja kroz «jako dobro označen» Beograd, te pokoje stajanje stigosmo na Rumunjsku granicu oko 8 sati. Naravno, kod njih još uvijek sve po starom, minimalno sat vremena čekanja, ali nema veze jer su nas na drugoj strani dočekali naši domaćini iz Klokotića na čelu s predsjednikom „Golubom“ (i to sa osvježavajućim pićima). Uz domaćine kao vodiče, produžili smo odmah u Temišvar, da mlađe generacije vide najveći grad u regiji, a usput da nešto i kupe. Nakon kratkog ali slatkog obilaska Temišvara put nas je vodio u Klokotić gdje su nas naši razdragani domaćini dočekali u Domu kulture. Napravljen je raspored po kućama i ovaj puta su svi domaćini dobili nekog, tako da nitko nije ostao tužan. Nakon ručka i kratkog popodnevног odmora čekale su nas obaveze, trebalo je odraditi cjelovečernji kulturno – umjetnički program u općinskom središtu Lupac gdje nam je domaćin bio velečasni.

Disko za neumorne

Iako umorni od puta i nespavanja, plesači i tamburaši su super odradili program i još dodatno zapjevali i zasvirali za svoju dušu. Da je program bio odličan, dokaz je i razdragana publika i sam velečasni koji je bio oduševljen viđenim. Nakon programa velečasni je sve počastio hranom i pićem, te se zahvalio u ime općine Lupac i svih župljana na gostovanju. Slijedio je povratak u Klokočić, oni najuporniji su završili naravno u disku, a oni drugi na zaslужenom odmoru. Drugi dan, u jutarnjem terminu je bio predviđen za posjet Rešici zajedno sa svojim domaćinima.

Okretao se janjac

Razgledavanje grada uz obavezan «šoping» protekao je vrlo brzo, tako da smo za ručak već bili kod svojih domaćina. Dok je većina švrljala po Rešici, par «entuzijasta – dobrovoljaca» (čitaj Marinko, Ivica ...) su po Klokočiću i okolicu naganjali janjce. Jednog su uspjeli uloviti i strpati ga na ražanj, te ga spremiti za predvečer. Zakaj predvečer, zato što je u 16,00 sati odigrana «povijesna» utakmica između reprezentacije Rumunjske «Klokočić» i Hrvatske «Buševec» na prepunom stadionu «grbavica». Tribine su se orile od navijanja (navijačkih nereda nije bilo, osim par egzibicionista koji su u teren ulazili na motorima). Iako su gosti imali bolju navijačku potporu, rezultat je završio neodlučeno 5 : 5. E sad na red dolazi gore spomenuti janjac kojeg su navijači gostujuće ekipe (čitaj «mi») pripremili za svoje «ljubimce» i u slast ga svi zajedno smazali. Masnoga brka ali dobrog raspoloženja krenuli smo u Dom kulture pripremiti cijelovečernji program i za naše domaćine. Program je počeo nešto prije 21,00 sat pred punim Domom kulture, bez obzira što je kod njih u jeku berba kukuruza.

Razgovori ugodni

Pred kraj programa predali smo našim domaćinima poklone od Hrvatske matice iseljenika (nešto knjiga) i punu kutiju raznih knjiga od OSS Buševec za njih i njihovu djecu.

Poslije programa nastavljeno je duženje sa domaćinima uz bogatu večeru i piće, te ples i svirku Ogrankovih tamburaša. Nakon ponoći je slijedio «obavezan» posjet lokalnom diskopu klubu gdje se zabavljalo do sitnih jutarnjih sati. Nedjelja, kao i svaka normalna nedjelja služila je za odmor, ranoranioci su išli na misu u 10,00 sati koja je naravno služena na hrvatskom jeziku. Malo slobodnog vremena što smo imali iskoristili smo za posjet prijateljima i vodili razgovore ugodne.

Vidimo se dogodine!

Brzo je stigao i podnevni ručak nakon kojeg smo po planu u 13,00 sati trebali krenuti kući, naravno, krenulo se nešto kasnije oko pola dva. Rastanci su uvijek najteži, ali da je svima bilo lijepo najviše se vidjelo po tome što su i domaćini i gosti žalili što nismo kod njih barem tjedan dana. Svi su pričali da su se tek dobro upoznali a već moramo (morate) doma, ali znate onu narodnu «sve što je lijepo kratko traje». Uz poziv «vidimo se iduće godine» u Buševcu, krenuli smo doma. U dobrom raspoloženju, uz stajanje u jednom od rijetkih «djutića» uz pokoju pauzu na putu, stigosmo u Buševec živi i zdravi oko 22,00 sata.

Kap u moru

Tužni zbog rastanka, ali pune duše, veseli i sretni zbog još jednog susreta s našim Hrvatima izvan domovine, ostvarili smo po tko zna koji puta osnovni cilj susreta, a to je: prenošenje pjesme, plesa i hrvatske riječi izvan naše domovine. Ovo je samo jedna mala kap u moru onoga što bi našim ljudima, koji žive izvan Hrvatske više stoljeća trebalo, ali bez kapi nema niti potoka, bez kojega opet nema niti rijeka, a ako nema njih, nema niti mora. Kada bi svi drugi u sistemu bili barem jedna mala kap, našim ljudima u dijaspori bilo bi puno lakše. I vjerujte mi, sve dok ima ljudi koji se kulturom bave zbog ljubavi i zadovoljstva, kultura neće izumrijeti.

Lijep pozdrav do naše nove kulturne avanture želi Vam Vaš predsjednik, Nenad Rožić

Hvala svima

Zahvaljujemo Ministarstvu Republike Hrvatske i Zagrebačkoj županiji koji dugi niz godina prepoznaju vrijednost naše dugogodišnje suradnje s hrvatskim manjinama u Rumunjskoj, Mađarskoj, Austriji, Slovačkoj, Njemačkoj i Kanadi, te nas financijski podupiru. Hvala Vam na tome i nadamo se da će ubuduće i netko od gore navedenih struktura putovati s nama, te se osobno uvjeriti kako žive naši ljudi u drugim zemljama. Hvala i svim članovima OSS Buševec koji su i ovaj puta, kao i bezbroj puta do sada, pokazali kako se prezentira svoja zemљa i svoj kraj. Hvala i našim dragim domaćinima iz Klokočića koji bi Vam «i svoje krvi dali», samo da budemo zadovoljni, jer to što oni imaju i daju ne može se kupiti nikakvim novcima.

GASTRO IZVJEŠĆE SA 5. GASTRO TUROPOLJA 22.10.2006.

Jel' se čujemo?

Bez obzira na kape od kojih se inače ništa ne čuje i cijelokupnu buku ispod šatora gdje se manifestacija odvijala, razglas koji je trebao nadjačati sve te vrlo bitne faktore za dobar nastup, jednostavno nije bio dobro pripremljen

Bila je to nedjelja kao i svaka druga, kako u Hrvatskoj Nogometnoj Ligi ide još jedno kolo, tako i mi imamo još jedan nastup. Samo što mi imamo nastupe češće. (šala mala). Valja napomenuti da je ovogodišnji 5. Gastro Turopolja bio po mnogočemu specifičan. Naime, rekli su da bi ovo trebalo biti kratko izvješće, ali onog trena kada sam ja dobio odriješene ruke da napišem taj tekst, morate znati samo jedno – neće biti kratak. Pripišite to mojoj filozofskoj naravi!

Lako je bećaru

Dan je počeo brzo....zapravo...prebrzo jer se još nisam oporavio od jučerašnjeg izlaska. U 11 sati se krenulo iz Buševca kako bi već u 11:30 bili na raspolaganju našim dobrim domaćinima. Naravno, došli smo prerano, (kao i uvijek), pa su neki od nas stigli popiti pivu, kavu sa šlagom ili topli kakao (naravno ne zajedno) kako bi izbacili mamurluk iz sebe. Nadalje, program je tek trebao početi u 15 sati. U međuvremenu da nam ne bi bilo dosadno organizirana je misa u nošnjama, (kako ne bi mislili da smo došli prerano) tako da su naše drage sontašice i sontaši doslovno gacali po mokrim ulicama našeg lijepog grada. Lako nama bećarima koji imamo čizme....

Znam da nekim ljudima zvuči čudno kad to ja pišem, ali misa je bila zanimljiva. I to je sve što ću reći. Nakon tog smo imali kratak mimohod kroz Veliku Goricu u nošnjama. A sad moram skratiti. Bili smo predzadnji! Opet! Zar mi iz Ogranka imamo najviše strpljenja ili se nama jednostavno nikamo ne žuri? Vjerovatno oboje.

Mmmm...Prima pivo

No, pozabavimo se bitnim stvarima, tipa zašto su naše sondašice i naši sondaši imali osjećaj kao da glume u jednom od onih filmova pred kraj dvadesetih godina. Bez obzira na kape od kojih se inače ništa ne čuje i cijelokupnu buku ispod šatora gdje se manifestacija odvijala, razglas koji je trebao nadjačati sve te vrlo bitne faktore za dobar nastup, jednostavno nije bio dobro pripremljen. I to je tamna strana nastupa. Kao i trampolin od pozornice na kojem smo plesali...Svjetla strana nastupa- Prima Pivo (koje svesrdno reklamiram ovim člankom) je sa svojim štandovima i besplatnom višekratnom mogućnošću degustacije istog privuklo velik broj obožavatelja vrlo ljubljenog proizvoda od hmelja. Druga svjetla strana nastupa – fino ukrašen ambijent pokazao je da se ipak isplatio doći, ali opet... koga zanima ta druga svjetla strana?!?!

A sad sve to ukratko

OSS Buševec je sa svojom koreografskom izvedbom „Sonte“ prisustvovao na 5. Gastro-u Turopolja 22.10.2006. Nakon nedjeljne mise koja je bila vrlo posebna zbog izvođača koji su prisustvovali u narodnim nošnjama uslijedio je kratak mimohod kroz Veliku Goricu. Valja pohvaliti raskošan ambijent i nasmijane domaćine, no i prigovoriti loše pripremljenoj pozornici i vrlo lošem razglasu koji je zasigurno utjecao na nastupe svih sudionika.

Siniša Lučić

KAJKAVCI U BUŠEVČU, 18.11.2006

Kazališna večer uz dozu smijeha i zabave

Posjetitelji su mogli pogledati proslavu Badnjaka u Zagorju, kako izgleda brak iz interesa ili kakve brige more Štefeka, saznati tko nosi crvene boxerice, zašto se Štefica hoće baciti s balkona te može li autobusna stanica biti mjesto poslovnih i ljubavnih susreta

Kajkavci su pak došli v Buševec i još jemput pokazali kaj znaju i moreju, a mi smo ih ugostili baš kak' se šika! 18. studeni, pet amaterskih društava, pet sati kazališta, smijeh i zabava, puna dvorana = 3. Susret pučkih kazališta kajkavskog govornog područja „Kaj buš“. U organizaciji Ogranka seljačke slike i ovogodišnji se kazališni maraton pokazao kao pun pogodak, što je samo dokaz kako kulturnih, pa tako i kazališnih zbivanja i druženja nikad nije dosta. Kajkavci su otvorili sezonus i duh kazališta je ponovo zaživio u Buševcu.

Pet društva na buševskoj pozornici

Susreti amatera i ove su godine okupili pet kulturno-umjetničkih društava s područja Samobora, Zagorja, Međimurja, Podravine i Stare Gradiške, a koji su na komičan način prikazali običaje vezane uz njihove rodne krajeve kao i međuljudske odnose.

Šalu na stranu, ovi amateri znaju kaj delaju, što im je potvrdila i ovogodišnja počasna gošća festivala, novoimenovana ravnateljica POU-a i vrsna glumica, Senka Bulić, a čast da otvori susrete i ove je godine pripala našem dogradonačelniku Goranu Beusu Richemberghu.

Međimurci ovisni o sapunicama, Zagorci proslavili Božić, Samoborci otkrili tajne autobusnog kolodvora

No, krenimo mi redom...stiju nam amateri. Susedi Samoborci pitali su se „Kaj ćeš više u životu“. Prema tekstu mladog Vedrana Bokora, a u režiji Miroslava Burića mogli smo pogledati kakve sve tajne krije autobusna stanica, te kako ona može biti mjesto poslovnih ili ljubavnih susreta, a nismo zaboravili primijetiti kako busevi, očigledno, ne kasne samo kod nas. No, ponekad smo i mi sami krivi što nam bus odleti pred nosom, pogotovo ako smo ovisnici o sapunicama kao Štefica. Predstava KUD-a Seljačka sloga iz Donje Dubrave „Posljednja epizoda“, donijela nam je pravu sapunomaniju, a lik Štefice odlično je utjelovila Zinka Čituš-Čižmešija, ujedno autorica te režiserka predstave. Zagorci su, pak, preduhitirili Božić, i predstavom „Badnji den“ u dom kulture donijeli blagdanski ugođaj. Na badnji den puno je posla, treba se počistiti hiža, počesati krave, nabiksati škorje, speći gibanice, zamotati oreje i napraviti kinča, a sve uz lepu popevku i molitvu. Baš kak' na Božić!

Seks bez cenzure i Štefekove brige.

A da ne bi rekli kak' naši kajkavci nisu moderni, pokazala je i predstava vrućeg naziva „Sve je to erotik“, u izvedbi KUD-a Posavina iz Stare Gradiške. Ako mislite da su sapunice i vozni red jedini problemi, tad sigurno niste vidjeli kako to rade u Gradiški. Bez cenzure- seks na (odnosno iza) scene, piercing na nosu, frizura u stilu Bob Dylana, jedne crvene boxerice i tri muževne bakice samo su uvertira u cijelu priču. Zaista su uspjeli razbiti tabu barijere, ali i nasmijati do suza cijelu dvoranu. A kad je bal, nek' je maskenbal! Štefek se ženi, a ni mu moći najti para. Starci su bogati, imaju puno zemle, a Štefek ko Štefek, baš je pravi tutlek. Jedino kaj zna je nosa kopati, pa ga selske cure baš nemaju rad. Sve je to prava živa istina, a koju su predstavili amateri KUD-a „Molve“. Njihova priča pod nazivom „Brak nije mrak (ili morti je) na domaći način progovara o braku iz interesa, a u prvi plan, kao najpoželjnije ženike, opet stavlja doktore. Dečki, izgleda da je budućnost u bijeloj kuti! Lavine smijeha i dobre zabave trajale su punih pet sati, a fešta je nastavljena uz iće, piće i dobar štimung u vatrogasnem domu, gdje je zvijezde s kazališnih dasaka zamjenila naša Oktava. Kazališni je maraton, tako, još jednom oživio kajkavštinu koja se danas tek rijetko može čuti, a amateri su se u svom poslu opet dokazali kao pravi profesionalci. Samo tako narode i vidimo se dogodine!

Ana Katulić

SURADNJA S HRVATIMA U SLOVAČKOJ, 25.11. 2006.**Udruženi u Lindu**

Skoro smo ostali bez Branislava i Siniše ali smo se naplesali, napjevali i dobili najveći aplauz

Po starom dobrom pravilu u Slovačku se krenulo rano, 2 sata poslije ponoći 25.11. (naravno, na vrijeme). Sve je upućivalo na jedno mirno, normalno putovanje, ali vrag nikad ne spava. Prvu granicu smo prošli dobro (Hrvatsko – Mađarsku), uz poduzeće čekanje zbog ulaska u EU, a onda smo najprije zaboravili našeg Branislava na odmorištu (sreća da postoje mobiteli jer inače tko zna dal' bi se tko sjetil da fali). Nakon još jednog "đira" po autoputu u Mađarskoj, pokupili smo našeg Branija i krenuli prema Mađarsko – Slovačkoj granici, a tamo opet dolazi do izražaja naša "inovativnost".

Kobna WC pauza

Prilikom pauze za WC našem "dragom" Siniši L. nije dovoljna vožnja u autobusu nego se po granici trebao voziti s graničnim kolicima. Naravno da je to sve video i carinik koji ga je bez pardona izbacio iz autobusa i htio vratiti natrag, ali na intervenciju "preca I" i uz 15-minutno ispričavanje i moljakanje carinik je ipak pustio našeg "lumena" da uđe u Slovačku. Da nas je bilo nešto više, vjerujte mi "bez grča na licu" bi ostavili dotičnog na granici. Nadam se da je ovo bila dovoljna pouka za sve ostale da su granice zakon i da postoje pravila po kojima se treba tamo ponašati. Budući da smo kasnili u dolasku, naša draga Terka se smrzla dok nas je čekala vani na zimi ispod podvožnjaka.

Malo nas je al' nas ima

Kako je proba za zajednički Lindo bila dogovorena za 09,00 sati, morali smo se ispričati i našim domaćinima i grupi "Gimnik" koji su nas strpljivo čekali. Proba je odrađena odlično, Momo je posložio koreografiju, a domaćini i Slovaci su u tjedan dana uspjeli savladati korake i osnovne elemente Linda. Inače, prvu obuku odradila je mala, ali jaka ekipa – Sanja, Mario, Marko i Žac – tjedan dana prije.

Neki na ručak, neki na pivo

Poslije probe, zajednički ručak na fakultetu u Bratislavi, a potom slijedi kratki izlet u grad koji je već okićen, a složen je i "Božićni sajam" sa kojeg su se širili mirisi njihovih specijaliteta "ciganske pečenke", "masti namazane na kruh", "vareno vino" i druge delicije. Za vrijeme kratkog izleta neki su se samo šetali i razgledavali, neki su uspjeli i šopingirati, a neki su u "pabu" zalijevali ručak. Sedam ljudi je ostalo na smještaju u "Internatu" (Bratislava), a ostatak od 25 ljudi je smješten u Devinskom Novom Selu kod domaćina, koji su nas nestrpljivo očekivali. Kratki popodnevni odmor i osvježavanje, a potom u 18,00 sati sakupljanje u Domu na probi. U domu se točno zna tko što radi od domara, vatrogasaca-zaštitara, do ton majstora.

Zabava zajamčena

Program je počeo u 19,00 sati, dvorana popunjena, voditeljica programa izvrsna sa svojim pristupom i humoristično koncipiranim najavama na slovačkom i hrvatskom. Grupe koje su gostovale su pomno izabrane, tako da je program bio na visokoj razini, a grupa "Gimnik" iz Bratislave nas je oduševila svojom "gimnastičko – artističko – folklornom" točkom, izvedenom u pravoj maniri profesionalaca.

Programu je prisustvovala i gđa Jadranka Bošnjak iz našeg veleposlanstva u Bratislavi, te naši prijatelji – ženska delegacija – iz Čunova na čelu sa Martom. Nakon programa uslijedilo je druženje i zajednička večera svih učesnika. Domaćini, grupa "Črip" iz Devinskog Novog Sela se potrudila da se osjećamo kao doma uz domaći gulaš i izvrsne domaće kolače. Zabava je bila, dok je ko štel.

Predsjednik- budilica

Iako Vaš "omiljeni predsjednik" ima navadu da Vas rano diže, ovaj puta se moglo i nešto duže odspavati jer je drugi dan trebalo stići na misu do 10,30 sati, nakon mise smo u crkvi otpjevali nekoliko pjesama sa našeg "Božićnog koncerta" i pobrali veliki aplauz od prisutnih vjernika. Nakon mise, pauza uz kavicu, "borovičku" ili "beherovku", a zatim zajednički ručak u školi (opet odličan ko i zadnji puta). Polazak doma dogovoren je za pola dva, ali u povratku uvijek malo toleriramo vrijeme pa smo krenuli petnaest do dva.

Povratak bez incidenata

Pozdrav s našim krasnim domaćinima s kojima se naša ekipa super sprijateljila (a to je i jedan od ciljeva ovakovih gostovanja) i "put pod noge". Domaćini su bili zadovoljni našom Posavinom, Sontom i Lindom, a mi njihovim gostoprivrštvo. Ovaj put je put do Buševca protekel bez incidenata, te smo za sedam sati bili doma. Iako kratko, ovo gostovanje puno znači našim Hrvatima koji žive vani, a i dodatni im je poticaj i motivacija za animiranje novih članova i upravo zato ćemo mi i dalje gajiti suradnju s našim manjinama u Mađarskoj, Rumunjskoj, Slovačkoj, Austriji, Njemačkoj i Kanadi. Moramo još napomenuti da smo u Slovačkoj "zakaparili" jednu grupu za naš međunarodni festival tradicijskih glazbala za iduću godinu. Bilo je tu još niz zgodnih situacija ali mislim da je i ovo dosta da ostane zapisano za povijest, a ostalo će ostati u našem malom mozgu koji čuva one lijepе uspomene.

Nenad Rožić-predsjednik

SVETI NIKOLA STIGAO U BUŠEVEC, 03.12.2006.**Djeca za djecu**

Doček rado viđenog "sveca" organizirali su Društvo žena i Ogranak "Seljačke Sloge" a djeca su umjesto ulaznica darovali svoje igračke i tako pomogli mališanima u dječjim domovima u Bistri i Laduču

pomoćnicima razdraganoj djeci podijelio skromne darove od srca. Doček tog rado viđenog "sveca" organizirali su Društvo žena Buševec i Ogranak "Seljačke Sloge" Buševec, a osim zabavnog, važan je i edukativni karakter same priredbe. Naime, djeca su, kao i prošle godine, umjesto ulaznica darovali svoje igračke i na taj način naučila da je jednako lijepo darivati kao što je i primati darove.

Prepuna dvorana mališana Doma kulture u Buševcu i ove je godine radosno dočekala dolazak Sv. Nikole. Prekrasno je bilo za čuti, ali i osjetiti uzbudjenje koje se odražavalo u njihovim glasovima te vidjelo na njihovim malim licima. Glumci "Kazališta 21" iz Siska izveli su prekrasnu dječju predstavu "Crvenkapica" kojom su podjednako bili oduševljeni kako djeca tako i njihovi roditelji, te djedovi i bake. Nakon sretnog završetka ove vesele predstave učenici PRO "Buševec" u čast dolaska Sv. Nikole vješto su izrecitirali pjesmice posvećene Sv. Nikoli.

Zločesti Krampus izgubio bitku

A onda se začuo zvuk zvona i sjedi starac zakoračio je na pozornicu noseći punu vreću poklona. No nije bio sam. Iza njega ukazao se lik Krampusa nastojeći preoteti darove Sv. Nikoli. No mališani su svojim povicima uspjeli obraniti Sv. Nikolu i Krampus je razočarano odustao. Nakon toga Sv. Nikola je sa svojim

Darovi za mališane u Laduču i Bistri

Preprošle godine igračke su bile poklonjene Domu za nezbrinutu djecu iz Brezovice, prošle godine Dječjem vrtiću Buševec, a ove godine odjeća i igračke donirat će se Dječjem domu za nezbrinutu djecu smještenu u dječjim domovima u mjestu Laduču te u Bistri. Vjerujemo da će nijihovo veselje biti jednako veliko kao i ono koje su doživjela djeca u dvorani, ako ne i veće. Ovom i više nego uspjelom akcijom prikupljena su dva puna kombija odjeće, obuće i igračaka. Uvjereni smo da će se ova humanitarno-edukativna akcija nastaviti i u budućnosti, na obostrano zadovoljstvo.

Marija Robić

ŽUPANIJSKA SMOTRA FOLKLORA SAMOBOR 09.12.2006

NASTUP OGRANKA U SISKU, 16.12.2006.

BOŽIĆNI KONCERT 23.12.2006.**Duh Božića u prepunoj crkvi**

Dan uoči Badnjaka, u našoj crkvi Sv.Ivana Krstitelja u Buševcu održan je, već tradicionalni Božićni koncert Ogranka „Seljačke slove“. Nakon velikog broja nastupa, nekoliko putovanja, niza aktivnosti u društvu tijekom cijele godine, Ogrankaši su se pripremili i za ovaj najdraži nastup. Svaka proba u pripremi Božićnog koncerta bila je za sve lijepi doživljaj, iako smo cijelih pet tjedana bili bez stručnog voditelja Dražena Kurilovčana, no nakon njegovog povratka iz Japana, sreći nije bilo kraja. Na dan koncerta naša crkvica je bila puna, bilo je Buševčana, Mraclinčana, Rakitovčana, Kučana, Čičana, ... kao i lijepi broj gostiju i nepoznatih ljubitelja naše pjesme. U prvom redu smjestili su se naš župnik, Đuro Sabolek, ravnatelj naše osnovne škole Krešimir Matašin, te kapelan Zvonimir Rogina, Mojmir Golemac, dugogodišnji stručni voditelj folklorne grupe, Dražen Kurilovčan, stručni voditelj vokalne grupe, te Nenad Rožić, predsjednik Ogranka „Seljačke slove“.

Oj djetešće moje drago

Pjesme su se redale jedna za drugom *Dobar ti večer gospodar*, *Sim pastiri*, *Prva je vura...* na licima pjevača i tamburaša mogla se vidjeti radost ovakvog trenutka, a to se osjetilo i u pjesmi, svi smo bili pune duše, a pogled u publiku govorio je isto. Vidjelo se da svi uživaju, upijaju svaku našu ispjevanu notu. Zahtjevnijim pjesmama ravnao je naš voditelj Dražen Kurilovčan. Uspavankom *Oj djetešće moje drago* Snježana Lučić opčinila je i rasplakala publiku, otpjevala je svoju dionicu s toliko emocija i silnim glasom, činilo se kao da je mali Isus stvarno tu kraj nje. Krasno su je pratili sin Saša Lučić – bas, Marko Robić – bugarija te ženski dio vokalne grupe. Nakon pjesme *Spavaj* mali Božiću sa svojih klecali ustale su naše bakice Vera Horvačić, Marija Kovačević, Dragica Kos, Barica Katulić, Marica Založnik, Dragica Katulić, Ana Robić i Katica Detelić i otpjevale dvije stare božićne pjesme *Veselje ti navješćujem* i *Poslušajte si sada*. Krasno su pjevale i zaista su ukrasile ovaj koncert. Publika je prepoznala vrijednost pjevanja naših baka i nagradila ih bogatim pljeskom.

Slijedile su pjesme u kojima su se istaknule naše solistice - Marijana Đuretić kao vodilja pjesme *Zvan Betlema* (a čuli smo je u solo dionici prve pjesme *Dobar ti večer gospodar*), Romana Rožić krasnim glasom u dijelu pjesme *Divica Marija*, te Maja Kovačević, novootkriveni anđeoski glasić u pjesmi *Spavaj, spavaj djetiću*, a nježna pratnja tamburaškog orkestra obogaćena je mandolinom- Vedran Katulić, te gitarom – Marko Robić.

Jane oduševile

Nakon još dviju pjesama *Ča mora to biti* i *Poslunete dušice* prostorom pred oltarom kao i cijelom crkvom ovladale su članice VIS-a Jane iz Velike Gorice. Otpjevale su četiri krasne božićne pjesme, svojim stilom i usklađenim glasovima.

Dvije pjesme *Oj djetešće moje dragو i Poslunete dušice* izvodile su i Jane i Ogranak, krasno je bilo čuti različite izvedbe tih pjesama. U nastavku su Ogrankaši izveli pjesmu *Glejte o pastiri*, a Sanja Pribanić i Jelena Bobesić su solo dionicama ukrasile pjesmu *Kad djeva Boga rodila*. Nakon pjesme *Sa kakva se svjetla otpjevali smo Amo nebeski anđeli*, pjesmu u kojoj dominiraju muški glasovi, a ovaj puta su dečki bili odlični.

Predsjednik Ogranka seljačke slike, Nenad Rožić, pozdravio je sve nazočne u crkvi, te sa željom da ovaj koncert svima približi blagdanski doživljaj čestitao Božić i Novu 2007. godinu. Zahvalio se svoj publici na dolasku, grupi Jane za krasno izvedene pjesme, našim divnim bakicama, jer su nam i ovaj koncert ukrasile svojom pjesmom, a naravno zahvalio se i svim Ogrankašima na zdušnim pripremama i izvedenom koncertu.

Naš župnik, velečasni Đuro Sabolek se sa nekoliko riječi zahvalio svima na prekrasnom koncertu, priznao je (a i mi smo to primijetili) da mu je pokoja suza krenula. Zahvalio je i on svim izvođačima, ali najviše našim bakicama, kao što reče „Teta Vera bandu“. Velečasni Đuro je nakon Božićne čestitke pozvao našu Vokalno tamburašku grupu, da sutradan na Badnjak u Vukovini otpjeva nekoliko božićnih pjesama nakon mise koju će služiti biskup Košić. Poželio je još jednom čuti pjesmu *Amo nebeski anđeli*, što smo s veseljem otpjevali, te nakon pjesama *Svim na zemlji*, *U to vrijeme godišta* i *Radujte se narodi* pjevajući zajedno sa svima u crkvi završili naš ovogodišnji božićni koncert.

Nakon koncerta je u prostorijama škole pripremljen domjenak za sve izvođače i goste, kao i za naše počasne članove. Ovim domjenkom Ogranak završava raznim aktivnostima bogatu godinu, a da naš rad nije nezapažen pokazuju i vrijedne nagrade „Zlatna podgutnica“ Grada Velika Gorica te nagrada Zagrebačke županije, za promociju grada i županije u zemlji i u inozemstvu.

Marija Robić Maca

BUŠEVČICE NA SEMINARU ETNO-RADIONE ČEHULIĆ

Tkanjem do ruha

Jeste li znali da je za izradu jedne ženske narodne nošnje potrebno dvadeset i osam radnih dana po osam sati dnevno? Izrada narodnih nošnji njeguje se u gotovo svim hrvatskim krajevima, no čini se, kako taj stari zanat, iz godine u godinu polako pada u zaborav. Ipak, još uvijek postoje zaljubljenici u tu vrstu umjetnosti, a ljubav prema rodnom kraju, tradiciji i kulturi, ono je što ih svaki put ponovo inspirira. Jedan od njih je i Vlado Čehulić iz Šiljakovine nedaleko Velike Gorice.

Početkom prošle godine, Etno radiona Čehulić započela je i sa edukativnim seminarima ručnog tkanja pod nazivom „Tkanjem do ruha“. Seminar se sastoji od početnog i naprednog dijela. Na samom se početku polaznici uče snovanju konaca za tkanje, osnovama na tkalačkom stanu, te pretkavanju i slaganju platna, a svaki polaznik mora otkati do deset metara glatkog platna. Nakon toga slijede tehničke prijeboja, jedne od najstarijih, a ujedno i najsloženijih tehnika tkanja. Tečaj tkanja završile su i neke od naših Buševčica; Ljiljana Detelić, Mirjana Bedek i Vera Pribanić. Danas već znaju puno više nego u vrijeme kad je ovaj tekst nastao, no mi bilježimo kako im je išlo na samom početku. Lila je otkrila kako je svaki početak težak, no to je još jedno novo saznanje i rijetko se dobije prilika naučiti ovakvo nešto. -Do sada smo imali tek obična tkanja, a sada radimo prebor po daščici. To je za nas nešto potpuno novo, jest komplikirano, ali nije neizvedivo, rekla je. Mirjani Bedek, najzahtjevnije je, kaže, snovanje. -Potrebna je snažna koncentracija, jer bez toga sav trud pada u vodu-

Uskoro i u sklopu OSS-a kreće etno radiona, pa će tako naši folkloristi, od sad, svoje narodne nošnje raditi ručno. Inače, seminar je pokrenut zahvaljujući Matici iseljenika, koja je na nacionalnom nivou odlučila pokrenuti školovanje za izradu narodnih nošnji i očuvanje starih zanata, a kompletno je školovanje djevojaka platio Ogranak.

Započela Etno Grupa

Da bismo mogle krenuti nekakvim redom, jer su naće članice početnice bez iskustva bilo kakvog vezanja, počeli smo s tehnikom brojanja niti: polukrižić i križić te pružanka. Tu je i tehnika po pismu koja obuhvaća: zrnčani bod, lančani bod, obamet, plosni vez i pečki vez. Ovladavanjem ovim tehnikama vezenja krenule smo s vezenjem uzoraka naše narodne nošnje plosnim vezom i pečkim vezom. S ponosom mogu reći da je ova grupa u etno radionici savladala navedene vezove, neki teže, neki lakše, ali u grupi imamo polaznica koje mogu krenuti s vezenjem nošnji i to vrlo uredno i precizno. Po završetku rada ove radionice, da razbijemo jednoličnost, okušale smo se u restauraciji poculice Ane Bedek, koju je Ana vrlo uspješno restaurirala, a vezenu poculicu s ukrasima uz moju pomoć šivanja izradila je Danijela Ban koja je u svakom trenutku spremna okušati se u izradi nošnji.

Polaznice "1. ETNO GRUPE" bile su: Bedek Mirjana, Bedek Ana, Ban Danijela, Rožić Tea, Pribanić Vera i Janjić Karmela. Iz ove "1 ethno grupe" izdvojila bih Mirjanu Bedek, Veru Pribanić i Ljiljanu Detelić kojima je Ogranak omogućio početni tečaj tkanja u radionici "Etno radionica Čehulić". U tkalačkoj radionici smo prošle: snovanje, tkanje, uvođenje niti osnove u ničanje, uvođenje niti osnove u tkalačko brdo, pritkivanje osnove

Mislim da sve tri polaznice imamo osnovno znanje o tkanju, no nedovoljno za osnivanje naše tkalačke sekcije koju kanimo otvoriti u sklopu etno radionice vezenja. Veseli me što će u skorije vrijeme u prostorijama Ogranka proraditi nova mala prostorija namještena sa tkalačkim stanovima i detaljima, našim tradicijskim ukrasima u kojima će moći uživati svi oni koje to nadahnjuje i usrećuje.

Ljiljana Detelić
voditeljica Etno-grupe

ROBIĆ JOSIP-HABA

IN MEMORIAM
1939-2006

Teško je izraziti osjećaje koje ovom prigodom proživljavaju tvoji najmiliji, uža i daljnja rodbina, prijatelji i znaci, koji su došli da te isprate na tvoj posljednji počinak i da ti odaju štovanje koje si zaslužio tijekom svog života.

Josip Robić-Haba rođen je 30. kolovoza 1939 godine u Buševcu, kao deveto dijete Janka i Mare Robić. Djetinjstvo i osnovno školovanje proveo je u Buševcu u turobnom vremenu rata i poraća. Srednjoškolsko obrazovanje nastavlja u Zagrebu, gdje završava tehničku školu-smjer precizna mehanika. Odmah nakon završetka srednje škole, zapošljava se u 22. decembru, gdje radi do odlaska u vojsku. Nakon povratka iz vojske zapošljava se u Tekstilnom kombinatu Novska, gdje radi dvije godine. Po povratku iz Novske zapošljava se u Tekstilnom pogonu Turopoljac, gdje ostaje do 1965 godine. 1965 godine dobiva stipendiju Općine Velika Gorica, te upisuje studij za inžinjera zaštite na radu, a kojeg završava 1967 godine. 1967 godine osniva sa suprugom Katicom obitelj, te uskoro dobiva dvije kćeri Karmen i Renatu. Nakon studija dobiva posao u Općini Velika Gorica, kao inspektor rada gdje ostaje raditi do 1974 godine, a s kojega je zbog velikog pritiska morao otici, a razlog je bio: odlazak u Desno Trebarjevo povodom obilježavanja rođenja braće Radić. Od 1974. do 1977. radi u hotelu Interkontinental. Zbog obiteljskih razloga 1977 godine odlazi na novo radno mjesto u Grafički zavod Hrvatske, gdje ostaje do 1983 godine, odnosno do odlaska u mirovinu.

Bez i malo preuveličavanja možemo reći da je svoj život posvetio društvenim zbijanjima u Buševcu. Angažirao se od mladih dana u omladincima, politici, sindikatu, a naročito u svom Buševcu.

Godine 1958 uključuje se u rad Ogranka Seljačke Sloge kao glumac u predstavi Klupko. Bio je jedan od organizatora Turopoljskih svadbi, te u obilježavanju obljetnica OSS-a povodom 50,60 i 70 godina postojanja Društva. Četrdesetak godina je aktivno djelovao u Ogranku Seljačke Sloge, a gdje se još istaknuo u izgradnji ljetne pozornice, tamburaškoj sekciji i na mnogim drugim poslovima. U više navrata je bio biran u Upravni i Nadzorni odbor OSS-a. Svojim radom zaslužio je i status počasnog člana OSS Buševac koji s ponosom nosi do svoje smrti. Dobitnik je priznanja za 10, 20 i 30 godina neprekidnog rada u društvu, koje dobivaju samo osobe koje svojim kontinuiranim radom doprinose ugledu društva.

Dubok trag ostavio je i u SD Polet. Sedamdesetih godina obnaša i dužnost predsjednika SD Polet u vrijeme legendarnog trenera Viktora Jakija i legendarne momčadi Poleta. U to vrijeme Polet počinje uzlet u svom radu, a za koji ima velike zasluge Josip Robić-Haba. Osnivač je pionirske selekcije Poleta. Organizirao je roditelje i vozio djecu na utakmice. 1977 godine ni težak pad ni gubitak svijesti i puknuće očnih kapilara ga nije spriječilo da uz pomoć supruge kao vozača odvede djecu na utakmicu u okolicu Zaprešića, te bi tek nakon povratka otišao u bolnicu. Rad s djecom vodi ga kroz cijeli život, uvidjevši da se jedino tako mogu privući mladi članovi u Društvo.

Svoj najveći doprinos daje u radu DVD-a Buševec. U DVD Buševec dolazi 1982 godine, gdje je izabran za predsjednika DVD-a Buševec. Odmah po dolasku pokreće drastične mjere, te pokreće Društvo nakon dužeg perioda stagnacije. Uvidjevši da jedino kroz rad sa djecom i mlađeži može pokrenuti Društvo, odlazi u školu i osniva natjecateljska odjeljenja djece i mlađeži. Sa njima odlazi na mnogobrojna natjecanja na kojima osvajaju velik broj pehara i više puta pravo nastupa na Državnim natjecanjima. Njegovim zamislima Društvo provodi mnogobrojne aktivnosti od pokaznih vježbi, preventivnih obilaska kućanstava i pregledu ručnih vatrogasnih aparata, do održavanja tradicionalnog vatrogasnog natjecanja pod nazivom Kup Turopolja. Osnivač je i stolnoteniske škole, s kojom su djeca nastupila na mnogim natjecanjima. Velike zasluge ima u proširenju i sanaciji Vatrogasnog doma (obnova krovišta, postavljanja fasade itd.). Pokreće i fašničke spelancije, a sa svojim Buševskim kuvačama odlazi na mnogobrojne karnevale, gdje osvajaju priznanja i pohvale tako da smo skoro i do Nice otišli. 1996 godine jedan je od osnivača VZ Grada Velike Gorice. Jedan je od inicijatora čuvanja Isusova groba na Veliki Petak i Veliku Subotu od strane DVD-a Župe Vukovina. Naročit doprinos daje povodom obilježavanja 100-te godišnjice Društva, gdje i pod tabletama i bolovima uspijeva i do posljednjeg detalja sve dovesti u red. Tom prigodom režira i predstavu koja prikazuje osnivanje DVD-a Buševec. Zbog zdravstvenih problema 2001 godine odlazi s mjesta predsjednika Društva. 2003 godine izabran je za počasnog predsjednika DVD-a Buševec, a drugačije ga nismo niti znali zvati nego predsjednik. Također moramo istaći da 2000-te godine sa nekolicinom žena osniva Društvo žena Buševec.

Velik doprinos dao je i u obnovi POT-a. Ovom prilikom rekao je jeden turopoljski muž: Josip Robić-Haba je bil duhovno pripravljen za preokret pred petnaest let. Zato mu žmeko ni bilo uklučiti se i sudelovati u postupku obnove Plemenite općine turopske. I bil je u one grupe Buševčanov tera je 1990 čistila oko Lukavca grada. Sudeloval je u postupku obnove sučije i POT-a, a gledeč na negovo znajne i zalagajne zebran je med dvanaest prisrednikov POT-a. Negova nam je reč trebala i on ju je znal dati. Če nam se sluh zagluši čuli ga bumo i ubuduće. Kroz svoj život je sakupio dosta povijesne građe Buševca, ali nažalost prern odlazak spriječio ga je u pisanju Monografije Buševca.

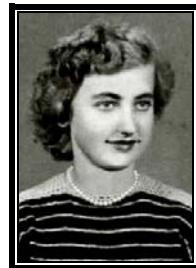
Svoju humanost pokazao je i kao dobrovoljni davalac krvi sa preko pedeset davanja.

Tijekom života Josip Robić-Haba dobitnik je mnogobrojnih priznanja i nagrada, a ovom prilikom bih istaknuo zlatne medalje VZ Grada Velike Gorice i zlatna medalja Hrvatske Vatrogasne Zajednice. Te je 2002 proglašen volonterom godine u Gradu Velika Gorica.

Tvojom smrću tvoji najmiliji izgubili su supruga, oca, brata, djeda, rođaka, prijatelji prijatelja, a Buševec i Turopolje čovjeka koji nas je zadužio da te danas dostoјno tvoje veličine ispratimo na vječni počinak.

Za sve dobro što si učinio u životu neka ti je velika hvala i vječna slava. Neka ti je laha ova hrvatska gruda.

SLAVICA BOBESIĆ, rođena. ROBIĆ

IN MEMORIAM
1933-2006

Nekad davno čuo sam da život stvara legende. Vjerujem, jer Slavica je još za života u povijesti dramskog amaterizma našeg sela, i šire, ušla u legendu, kao do tada, a vjerujem i do sada, naša najbolja glumica. Ne samo radi toga što je do sada prva i jedina tumačila ovu ulogu, već što je izvrsno utjelovila tragični i legendarni lik slavne Hasanaginice u istoimenoj drami Milana Ogrizovića, inspirirane narodnom poezijom.

Mi, koji smo imali sreću vidjeti je i čuti na praizvedbi davne 1952. godine u Buševcu i na reprizama diljem Turopolja i šire, bili smo očarani njezinom glumom. Upamtili smo njenu nezaboravnu kreaciju, niklu iz duše i srca, koja je bila sklad njene pojave, baršunastog glasa, ljepote mladosti i, jednostavno rečeno, pričin koji je izgledao strašan, zbog neljudske odluke njenog supruga, age Hasanage, da je otjera nevinu od njene troje sitne djece iz kuće s porukom: «Ne čekaj me ni u dvoru, ni u rodu momu». Bila je to, do tad, i prva velika predstava u Buševcu, koju su gledatelji pratili bez daha, i sa koje su odlazili sa suzama u očima. Odmah iza praizvedbe, po čitavoj je okolici počela kružiti priča o čudnovatoj i prekrasnoj predstavi Hasanaginica.

Nekako iza toga, Slavica se udala za našeg mještanina i otišla živjeti u Beograd, gdje ju je zatekla i okrutna smrt. Godine 1983., na proslavi 60. obljetnice prve dramske predstave u Buševcu među fragmentima iz nekih drugih (predstava) igrokaza koje je društvo izvelo u više od pola stoljeća svog rada, sada već kao starija osoba, pojavila se s nekoliko kolega i kolegica u ulomcima iz drame Hasanaginica. Pokazavši nam na tren svoje umijeće, s puno sjete, vratila nas je u davno prohujalo vrijeme, vrijeme zvano Zlatno doba dramskog amaterizma sela Buševca.

Teška i duga bolest prikovala ju je na postelju i onemogućila joj da se još jednom prije smrti prošeće kroz svoj rodni i dragi Buševac i milu joj domovinu Hrvatsku. Slavice više nema, ali legenda će živjeti dok god bude ljubavi prema dramskom amaterizmu u Buševcu i lijepom nam Turopolju. Iza pokojnice, žalosni su ostali, suprug, sin, snaha, sestre, braća i brojna njena i suprugova rodbina, te nekad njeni zahvalni gledatelji.

Za sve ono lijepo i nezaboravljeno što nam je pružila u svom kratkom dramskom stvaralaštvu, neka joj je vječna slava i hvala!

Josip Kovačević

Slavici Hasanaginici

Skromna i mila u mladosti je bila,
Lijepo ju je bilo sresti na cesti,
Osmjehom i pozdravom znala je dan uljepšati
I radost donijeti.

Isla je u školu kod časnih sestara,
Bogu vjernosti i strpljivosti učila je tamo
A od roditelja poslušnost i poslu privržena
To mi buševčani znamo,

Osvajala je ljude ljepotom stasa
Plavim očima i umiljatim glasom,
A glumica kakva je bila
Mnogi ljudi pamte i sada
Od Zagreba do Siska, njenu Hasanaginicu
Nije u sali bilo čovjeka koji nije zaplakao tada,

Lijepo je ime Slavica koje su joj roditelji dali
A mi koji je pamtim od mladosti,
Uvijek je budemo Hasanaginica zvali.
Otišla je u tudi svjet vrlo mlada
Ali u Buševac uvijek se vraćala rada,
U srcu je nosila tešku bol
Godinama ju je tištala ona,
Jer na njezinom vjenčanju
Nisu zvonila crkvena zvona,

Vratila se posmrtno
Rodnoj grudi turopoljskog kraja
U cvjetnjaku Majke Božje Šukovinske
Mirno počiva sada,
Mi svi koji smo je voljeli,
Želimo da joj laka zemljica bude
Voljene hrvatske grude.

s ljubavlju na sjepa sjecanja
Marija Kovačević - Bobesicka

BUŠEVEC MOJ DRAGI

Buševec moj dragi, kak imam te rada
celoga od početka do kraja
od Zvrnika, Rožinca, Dolenca, Osišća, Frastića,
Volavca se do Maloga Gaja.

Buševec moj dragi, kak imam te rada
vu tebe sam se rodila
dok god budem živa
od tebe se nebum odvojila.

Buševec moj dragi kak imam te rada
se od cvokanskog i volavskog mosta,
a potočić naš mali Buna
za navek v srcu su mi ostal.

Buševec moj dragi, kak imam te rada
na mostu Volavcu često sem
s kolegicama stala.
Popevale smo pesme naše
dok je Buna tiho u Odru otecala.

Tu su guske i race plivale
od Cimenta i Staroga Gaja,
čak su znale prek Žavojske otiti
de se Buna i Odra spaja.

Buševec moj dragi kak imam te rada
na tvojem sem srcu zrasla;
v Lackovičke, Cvokane, Ogulincu
krave i kojne sem pasla.

Buševec moj dragi kak imam te rada
Kad na Križajne stojim
kad v kapele zvona zazvone
Mariju pozdravim.

Tu gledim avute kak po ceste bežiju
v Zagreb si se žuriju
ko da po zraku letiju.

Buševec moj dragi kak imam te rada,
kad mi pogled v Dolenec skrene
tu smo pešice na cug išli v Turopole;
lepe su to uspomene.

Kad se na Kravarški put okrenem
tam su naša trsja i kleti
ti su mi bregi srcu priraslji
i često su mi napameti.

Buševec moj dragi kak imam te rada
Cvokane, Ogulinec
ta sela mila
da morem, se bi vas objela, zagrlila
i v jeden veliki kušec stopila.

Buševec, 12. ožujak 1999.
Marija Kovačević, Bobesićka

OGRANAK "SELJACKE SLOGE" BUŠEVEC

85.

GODINA DJELOVANJA

